

BLAZNO RAZNO



2.

2016/2017
OŠ LENART

Kazalo

ŽIVETI HOČEM	3
OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA	4
SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI.....	5
MOJ SVET.....	6
MIR NA SVETU	7
ZAKAJ SLUŽIJO DREVESA?	7
SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI.....	9
ZEMLJA	13
TISTO DRUGO ŽIVLJENJE.....	14
SREDI SVETA	15
PRIHODNOST	15
VODA	16
KAKŠEN JE DOBER UČENEC IN KAKŠEN JE DOBER UČITELJ	17
SREČA	18
RAZMIŠLJALI SMO O UČENJU	19
ZAKAJ NAM JE V ŠOLI LEPO?.....	19
KAJ MI JE BILO VŠEČ V 1. RAZREDU?	20
NAŠI VTISI O 4. RAZREDU.....	21
UČENCI 2. B SO PISALI MAMICAM	22
KO BOM MAMA, ATA	22
MOJ DEŽNIK ME LAHKO POPELJE	24
ZMAJ IN RESEN ČLOVEK.....	25
PUNČKA IN ROLARJI.....	25
SKRB ZA ZDRAVJE	25
NA PLANINI	25
KRAVA IN ČEBELE.....	26
DEKLICA NATALIJA	26
MOJA PSIČKA LOTI.....	26
ANA IN NJENA PAPAGAJA.....	27
KROKODILČEK	27
PRI NARAVOSLOVJU RAD DELAM POSKUSE	27
TIMOVE SANJE	28
USTVARJALI SMO V ANGLEŠKEM JEZIKU	28
BANANA SPLIT	28
MY BREAKFAST	28
SAKSOFON	29
ZVITI GLEŽENJ	29
NESREČA S KOLESOM	29
NEZGODE NA MORJU	29
ŠE NIKOLI ME NI BILO TAKO STRAH	29
POČITNICE IMAMO ZATO, DA	30
MOJE POČITNICE	30
SLADOLED	31
SREČANJE S STARŠI – 6. RAZRED.....	31
PUSTNA POVORKA.....	31
NATEČAJ EVROPA V ŠOLI: SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI	32
27. OTROŠKI PARLAMENT: OTROCI IN NAČRTOVANJE PRIHODNOSTI.....	33
OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO	36
EKO ŠPORTNI DAN	37
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA	38
OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA	39
PROJEKT RASTEM S KNJIGO V ŠOLSKEM LETU 2016/2017	41
SODELOVANJE NAŠE EKO ŠOLE NA SEJMU ALTERMED V CELJU	42
TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA – 9. razred.....	47
CANKARJEVO TEKMOVANJE	47
SREČANJE MLADIH TEHNIKOV - TEKMOVANJE IZ MODELARSTVA	47
TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU FIZIKE za Stefanovo priznanje.....	48
USPEH OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA NA REGIJSKEM TEKMOVANJU	50
DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE	51
TEKMOVANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU.....	52
FOLKLORNA DEJAVNOST	52
VALETA 2017	53

GREM NAPREJ ...

Vsak ve,
da neke zgodbe se končajo,
ljudje pa drugim nov začetek dajo.
Takšen naš prelep je svet ...
Danes naše zadnje je poglavje,
uresničujemo si sanje –
še zadnjič s skupnimi močmi ...

A zdaj grem drugam,
nekam daleč stran,
kjer je drugi svet,
v drugačne barve odet ...
Vendar upam,
da se ta šola bo name spomnila.

Grem naprej, nekam daleč stran, v neznano,
kjer lep je svet, ta pisan svet ...
Moj nasmeh je iskrov, a hkrati sramežljiv ...
Tu stojim ... ne grem nazaj,
saj iz dneva v dan
se dotikam svojih sanj.

Nestrpen si,
ker ne veš, kaj vse te čaka.
V svet odprta so vsa vrata.
Čas je, da prestopiš prag!
Pred tabo nov je kraj,
čez čas boš stopil vanj,
ponudil svojo majhno dlan in zaživel.

Zdaj pred mano se nova pot odpre,
žalost in skrbi za seboj zastre.
Nekaj novega v svetu čaka me ...
Ne oziram se!

Dogodivščine se pred mano vrstijo,
nekaj novega me naučijo,
spoznam nove ljudi, ki srečo delijo,
spomine obudijo.
Jaz zdaj vem, kdo sem.
Vase se zazrem.

Grem naprej, nekam daleč stran, v neznano,
kjer lep je svet, ta pisan svet ...
Moj nasmeh je iskrov, a hkrati sramežljiv ...
Tu stojim ... ne grem nazaj,
saj iz dneva v dan
se dotikam svojih sanj.

Hana Vauda Lorenčič in Jana Zorko, 9. r

ŽIVETI HOČEM ...

Živeti hočem
pod sinje modrim nebom,
polnim oblakov,
ptic, ptic lastovk.

Živeti hočem
v tišini,
petju ptic,
šumenju dreves,
polnih čudes.

Živeti hočem
z družino,
mojo družino,
z mojo mamo,
z mojim očetom
in z mojim bratom.

Živeti hočem
svoje življenje
brez strahu,
brez sramu
in v miru.

Neža Golob, 6. a



Eva Breznik in Eva Petrovič, 9. r.

OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA

Človek teži k dobremu. V življenju doživlja trenutke, ki se dotikajo njegove notranjosti. Tudi v šoli je veliko takšnih trenutkov. Pravijo, da sta takrat naše telo in razum v sozvočju. To je trenutek sreče, ki ga velikokrat pogrešamo, pa smo ga že vsi našli, le užiti ga nismo znali.

Danes hočemo biti del vsega, kar počnemo. Prav je tako, vendar se nam nemalokrat dogaja, da pozabljamo, da tudi ljudje okrog nas in tudi tisti bolj oddaljeni, želijo enako kot mi. Morda jih prevečkrat onemogočamo z našo navidezno popolnostjo, samovšečnostjo in še bi se kaj našlo, kar nam ne more in ne sme biti v ponos. Vsak sebi naj postavi to vprašanje. O svojih odgovorih iskreno razmislimo, morda je potrebno, da se nad njimi zamislimo.

Čas nakazuje, da se šolsko leto zaključuje. Učenci, od vas smo starši in učitelji med šolskim letom zahtevali delo, odnos in spoštovanje. Nemalokrat smo pri katerem izmed vas obstali, saj ste s težavo izpolnjevali svoje obveznosti. Bili smo potrpežljivi in vztrajni. Oklepali smo se sedanjosti, saj smo vedeli, da vaša ustvarjalnost in kreativnost prihajata do izraza na osnovi našega zaupanja in dejstva, da je potrebno pri šolskem delu od vsakega učenca zahtevati maksimum. Rek pravi, da vsega, kar je dobro vedeti, se je težko naučiti. Verjemite, da ste se naučili veliko, da smo vas učitelji usmerjali na pot učenja, kjer ste sami iskali odgovore in si pridobivali potrebne življenjske izkušnje.

Šolske duri se bodo za vas zaprle za dva meseca. Počitnice, čas veselja in radosti, čas, ko se učimo, ne da bi se zavedali, da smo v procesu pridobivanja znanj. Naj bo to čas, ko o nečem lahko sanjaš in morda tudi dosežeš. Naj vas na počitnice pospremim z mislijo W. H. Daviesa: »Kako lepo je biti doma in biti zadovoljen.«

Marjan Zadavec, ravnatelj



Anja Donik, 9. b

SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Mama spet teži, naj se učim. In tako iz dneva v dan. Včasih zna sicer biti celo čisto v redu. Sploh ko opisuje, kako lepo so se imeli v njeni mladosti. Brezskrbna potepanja po vasi, druženje s prijatelji, igranje nogometa ...

Še zmeraj se ne premaknem iz postelje. Vstopi in že slišim, da sem čisto »indiferentna«. Kakšna?

Google vse ve, vpišem in najdem ... ne kaže zanimanja.

Zamislil sem se. Sem res tako ravnodušna? Smo mladi res takšni?

Mora nas zanimati, kakšen bo naš danes in kakšen jutri.

Res, da sem še premlada, da bi se spuščala na nivo odraslih. A vse večkrat opažam, da jih ne razumem.

Mi mladi radi sanjamo, se zapeljemo v svoj svet, svet domišljije. Želimo si prelepe obleke, drage avtomobile, velike hiše ...

Ko premišlujem o tem, pa ugotovim, da to ni bistvo življenja.

In takrat se vprašam. Hej, odrasli, kam hitite, kakšen svet gradite, kje je enakost, sreča, nasmeš na licih? To si želim.

Ni odgovora, le moreče oči vse bolj skreganega sveta gledajo vame. Sreče, veselja in ljubezni se ne da kupiti za denar.

Pogled begunskih otrok me spomni na to. Da živijo v času, ko imamo na eni strani preveč, oni pa izgubijo družino, prijatelje, varnost. Pustite jih, da živijo kot mi. Brez vojn in nasilja.

Zaradi neumnih posameznikov se jim ruši upanje. Ustavimo to.

Uničujemo tudi planet, okolje, živali.

Pred kratkim sem prebrala lepe besede indijanskega poglavarja; želela bi, da bi jih vsi razumeli. Dejal je: »Kaj velja življenje, če ne moreš prisluhniti odpiranju listja spomladi, kriku kozoroga, nočnim prepirom žab in mehkim zvokom, ki se igrajo po vodni površini ...« Da, to si želim.

Mi pa le rušimo mesta, ubijamo ljudi, sekamo gozdove. Ne zavedamo se, da smo povezani z naravo. Samo še sedimo doma, pogosto se ne pogovarjamo več. Spletna omrežja nam nadomestijo prijatelja, pogovore, težave.

Včasih se vprašam, če bomo še kdaj čutili tisto pravo ljubezen, srečo, zadovoljstvo.

Nočem takšnega sveta. Želim, da vsak otrok občuti topel objem in poljub. Da si starši vzamejo čas zame, zanjo, zanj ...

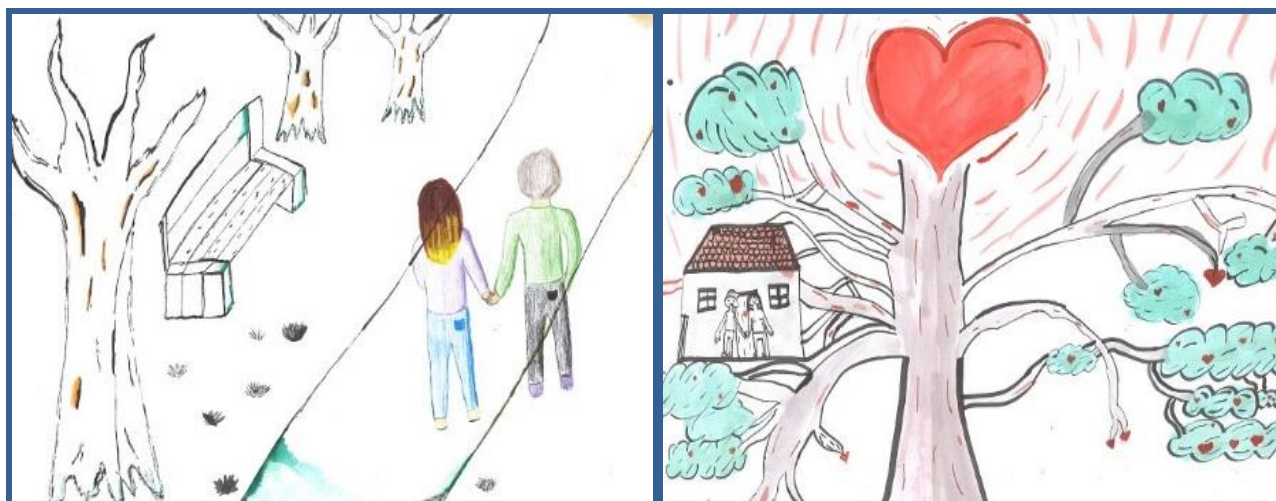
Da ni več prepada med menoj in teboj. Da stisk roke pomeni biti dobrodošel, sprejet, enak, naš ...

Družinski pogovori, izleti, sprehodi, druženje s prijatelji v naravi.

Čisto preprosto ležanje v travi in pogled v jasno nebo.

Zbudimo se! Naredimo lepši svet že jutri. To si želim!

Neja Bračič, 8. a



MOJ SVET

Ko bom velik, ne želim imeti sveta, kakršen je zdaj. Želim imeti svet brez vojn, beguncev, lakote in žalostnih otrok. Želim vesel in prijazen svet. Do takrat, ko bom velik, se bo tehnologija zelo razvila. Želim, da bi vsi na svetu imeli dovolj denarja. Upam, da bo narava čista in ne onesnažena. Nujno je, da predsedniki vseh držav ustavijo norije, ki divjajo po svetu. Vsi ljudje bi morali biti prijazni drug do drugega. Tudi vozniki ne bi smeli piti toliko alkoholnih pijač. Torej v prihodnosti si želim čiste narave. Svet naj bo lep in prijazen. Moja družina bo srečna. A ne samo moja družina, vse družine na svetu bi morale biti srečne in brez strahu pred vojno. Takšen svet bo zelo lep.

Saša Vukovič, 2. a

Nočem, da je narava umazana! Želim si, da ljudje ne bi onesnaževali okolja in ne bi bili tako nesramni. Lepo bi bilo, da bi bogati dali revnim denar. Nekateri nimajo službe in je ne morejo dobiti. Otroci iz Afrike nimajo hrane, vode in ne igrač. Tem otrokom bi dala 20 evrov. Tudi vojaki umirajo, otroci iz Afrike umirajo. A naš svet je vseeno nekaj posebnega. Ptčki pojejo, ribice plavajo in vem, da bo naš svet še naprej nekaj posebnega. Zares.

Nika Železnik, 2. a

Ko bom velika, si zelo želim, da ne bo več vojn, ampak naj bodo vsi ljudje dobri in prijazni. Tudi manj onesnaževanja gozdov si želim. Želim živeti v miru. Malo pomislite, kako nekateri živijo. Vsi bi morali biti veseli in prijazni do drugih in živali. Pomagati bi morali vsem, ki potrebujejo pomoč. Ko bom velika, bom vozila električni avto, da ne bom onesnaževala okolja. Nekateri so brez denarja, zato drugi zbirajo denar za njih. Ne onesnažujte zraka in vode za pitje. Želim, da bi predsedniki preprečili slabe stvari. Naj vsi živijo srečno!

Evelina Lavrenčič, 2. a

Živel bi rad v lepem svetu, kjer bi pomagal ljudem. Hodil bi v službo, lepo bi se imel. Pomagal bi bolnim ljudem. Zelo bi bil prijazen in vljuden. Hodil bi v druge svetove in tam pomagal ljudem in živalim, če bi bile bolne. Otrokom, ki ne bi imeli vode, bi naredil vodovod. Lačnim ljudem bi kupil hrano. Želim si, da drugi ne bi onesnaževali okolja in da ne bi imeli vojn.

Tai Muršec, 2. a

MOJ SVET

Sekamo gozdove,
uničujemo plodove.
Zdaj že delajo robote.
Oh, kam gre ta svet!

Ko pa pride mrak,
nas je strah.
Če bomo tako nadaljevali,
bomo vsem škodovali.

Želim živeti tam,
kjer ne bo smeti,
kjer so reke čiste,
kjer ni gum v gozdu in ne kislega dežja.

Jurij Petek, 5. b



Maja Muršec, 8. b

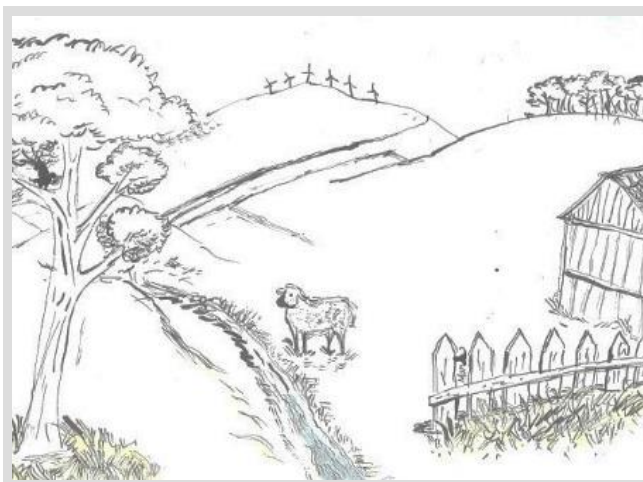
ZAKAJ SLUŽIJO DREVEŠA?

Iz dreves naredimo papir,
poslikamo ga
in damo ga v okvir.

Drevesa delajo fotosintezo,
pridelajo nam kisik,
potrebujejo pa ogljikov dioksid.

Drevesa imajo slastne plodove,
v njihovih duplih živijo sove,
drevesa so vsemogočna.

Jurij Petek, 5. b

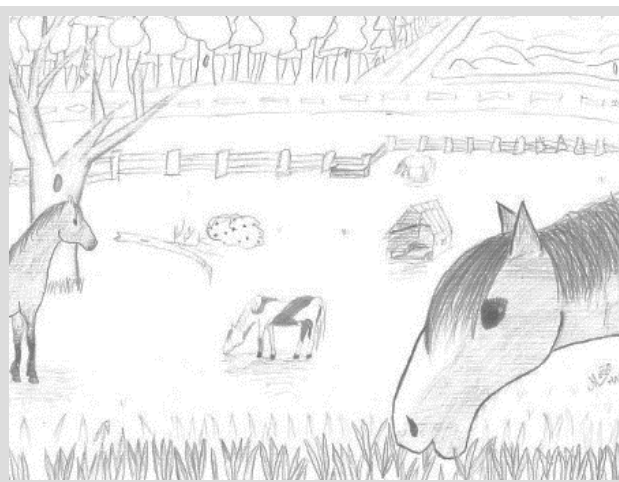


MIR NA SVETU

Ko v lepem svetu se zbudiš,
konča drugje se večni mir.
Ni več miru nikdar, nikdar.
Ko nekje vojna ne odneha,
letijo puščice goreče.
Drugje so mame ljubeče.

Gremo daleč stran,
stran od goreče vojne.
Gremo na drugo stran sveta.

Lucija Rola, 5. b



SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Želim živeti v svetu, kjer se odrasli ne bojujejo, ampak se pogovorijo glede težav. V mojem svetu otroci ne bi več hodili naokrog s skrbmi, ali bodo še kdaj videli družino. V mojem svetu je narava čista in ohranjena. Morja so čista in polna najrazličnejših barvnih rib. Gozdovi so čisti in urejeni, v njih pa najrazličnejša drevesa, na katerih pojejo ptice. V mojem svetu so ljudje zdravi. Ne uživajo drog, alkohola in tobaka. Veliko se gibajo, jedo veliko sadja in zelenjave ter skrbijo za svoje zdravje. V mojem svetu ima vsak človek dostop do pitne in čiste vode ter zdrave hrane.

Aljaž Peklar, 5. b

Poglejmo v današnji svet. Vsi imamo vsega preveč in se zaradi tega prepiramo. V Afriki pa jedo samo riž, a so zadovoljni s tem. Ali pa begunci. Iz Sirije so morali oditi zaradi vojne. Zdaj begunci – med njimi tudi otroci – stradajo, zebe jih in nimajo strehe nad glavo. Veliko družin je razbitih, otroci so sami na svetu. Bodimo prijazni in dajmo nekaj od tega, kar imamo, tudi beguncem, saj imamo vsega dovolj.

Julija Tompa, 4. b

Svet, v katerem želim živeti, mora biti prijazen, pravičen in miren. Za prihodnost si želim, da bi bolj sprejemali ljudi, ki ne živijo v miru in jih je vsak dan strah za svoje življenje. Želim si, da ne bi mučili živali. Želim si, da bi bili ljudje bolj zadovoljni z vsem. Da mladi ne bi bili več zasvojeni z mamili, alkoholom in cigareti. Želim si, da bi bile družine srečne in da bi vsak človek imel najboljšega prijatelja. Želim si, da se ne bi nihče norčeval iz drugega in ga žalil. To si resnično želim, ker bom v tem svetu živela tudi jaz.

Eva Grajfoner, 4. b

Želim živeti v svetu, ki ni onesnažen ali zakajen. Nočem biti ena izmed kadičev ali tistih, ki onesnažujejo okolje. Želim si, da ljudje ne bi več uživali mamil, cigaret in alkoholnih pijač.

Tia Peserl, 4. b

Želim živeti v pravičnem, umirjenem in prijaznem svetu. Prijazen svet je, ko so ljudje zadovoljni in pravični. V prijaznem svetu so vsi ljudje enakovredni. In v prijaznem svetu ljudje skrbijo za naravo. V neprijaznem svetu pa je vse nasprotno. Narava je uničena. Vode so onesnažene. Zrak je onesnažen. Vse je onesnaženo. Zato sem se odločil, da bom živel v prijaznem svetu.

Marcel Čučko Grajner, 4. b

Želim si živeti v lepem, mirnem svetu, ki nam bo vsem všeč. Želim si, da bi ljudje nehali kaditi, da bi nehali uživati mamila, da bi nehali piti alkohol. Želim si, da bi bili manj na telefonih in več zunaj s prijatelji.

Mija Hojnik, 4. b

Metka se je pogosto spraševala, zakaj ljudje podirajo drevesa, onesnažujejo reke, zrak in okolje. To je zanje uganka, ki je ne more razrešiti. Nekega dne je šla na sprehod s svojo prijateljico Katjo. Katja je pravkar jedla čokolado. Olupila jo je in vrgla papirček na tla. Metka jo je pogledala in jo vprašala: »Katja, zakaj si vrgla papirček na tla?« Katja ji je odgovorila: »Eh ... pač zato, ker nikjer ne vidim nobenega koša.« Metko je to zelo razjezilo in ji je rekla: »Prosim, poberi ga! Poglej, tam je koš in vrzi ga tja.« Katja je užaljeno pobrala papirček in ga vrgla v koš. Do Metkinega doma sta bili popolnoma tihi, dokler ni Katja rekla: »Adijo, se vidiva jutri v šoli.« Metka ji je odgovorila: »V redu, se vidiva.« Čez nekaj časa je Metka že bila v postelji. Sanjalo se ji je o nekakšnem robotu, ki je imel časovni stroj. Tam je bila tudi Metka. Robota je vprašala, ali časovni stroj lahko odpotuje 365 let naprej. Robot ji je odgovoril, da lahko. In sta se odpeljala 365 let naprej. Ko sta prispela, Metki sploh ni bilo všeč! V mestu so bile vsepovsod tovarne, zrak je bil ves v dimu, reke so bile zalite z nafto, živali so bile zaprte v kletkah in umirale od žeje. Metka je šla pogledat v mesto in videla ljudi z lepimi oblačili, imeli so več kot 3 polne denarnice. Metka tega več ni mogla gledati in je prosila robota, če jo lahko odpelje nazaj domov. Ko sta prišla, ji je robot podaril obesek z Zemljo. Metka se je zbudila in v roki držala obesek z Zemljo. Torej je bilo vse res, si je mislila. Čez nekaj časa je sedela za šolsko klopjo. Dobili so delovni list, na katerem je bilo vprašanje: V kakšnem svetu želiš živeti? Metka je odgovorila, da želi živeti v poštenem, pravičnem, čistem in prijaznem svetu. Metka upa, da tako tudi bo in da ne bo takšen, kot ga je videla na potovanju z robotom. V kakšnem svetu pa želite živeti vi?

Iva Viktorija Bokan, 4. a

Včasih je pretanek,
včasih pa predolg.
Da bi ga pogledal,
spravi te v molk.
Poglej si tale svet!
V njem je za umreti!
Svetu dajmo mir!
Če to narediš,
si res kavalir.
Skoči v tale svet,
saj je kakor smet!
Nafta teče iz ladij,
iz avtomobilov se dim kadi.
Veš, ti človek, ki to bereš,
lahko se kar zadereš.
Če vržeš le en papirček na ta zlata tla,
je to krivica in to ni potica.

Tija Lovše, 3. c



Neža Golob, 6. a

Svet, v katerem želim živeti,
je poln prijateljev, prijaznih ljudi.
V svetu, v katerem želim živeti,
vsi ljudje pomagajo živalim brez doma,
hrano jim dajo in jim življenje spet lepo naredijo.
Tam, v tistem malem svetu,
v katerem želim živeti,
ni bogatih in revnih ljudi,
vsi so enako bogati.
Če kdo je zelo drag zrezek,
ga vedno z drugimi deli.
Ta majhen svet brez vojn je
in brez krivice, ta svet
z umazanim okoljem ne zna živeti.

Nika Vezovnik, 3. c



Živim v lepem, drobcenem mestu.
Zelo sem srečen, da imam vse okrog sebe –
hrano in pijačo,
medtem ko eni stradajo.
Na ulici se fant zmrduje pri
najljubšem zrezku.
Lahko je vesel, da ga sploh ima!

Matija Majcenovič, 3. c



Martina Potočnik, 6. b



Petra Zadravec, 6. a

SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Živimo v svetu, kjer na srečo še poznamo ljubezen, veselje, srečo, naravo, živali, svež zrak in lep svet. Premalokrat pa si postavimo vprašanje, kako dolgo, koliko generacij bo še poznalo vse dobrine, ki jih imamo danes. Kako dolgo bodo otroci še lahko popoldneve preživeli na igrišču, na svežem zraku s svojimi prijatelji? Kako dolgo bodo družine še lahko hodile na sprehode ob jezerih, travnikih, parkih, ob zeleni naravi? Kako dolgo bodo družine sploh še obstajale? Koliko let še manjka do popolne spremembe sveta, do popolnega uničenja le tega?

Današnji svet je daleč od popolnega. Nekoč, v daljni preteklosti, so ob nastanku sveta ljudje poznali popoln svet, ki si ga dandanes marsikdo želi, predvsem otroci, ki so šele začeli spoznavati kruto plat sveta in življenja. Ljudje so morda res živeli drugače kot danes, veliko jih ni imelo vsega današnjega razkošja in udobja, predvsem materialnega. So pa imeli veliko več nematerialnih stvari. Znali so ceniti naravo, niso ji škodovali, znali so ceniti drug drugega in imeti med sabo normalen odnos brez vsakodnevnih preprirov. Veliko ljudi danes ne ceni narave in ne drug drugega ter mislijo le nase. Le kaj je pri našem razvoju, pri razvoju sveta šlo tako narobe, da smo pristali tukaj, kjer smo danes? Morda zvenim pesimistično in zelo kritično, toda skozi moje oči, je ta zdaleč od popolnega sveta, ki ga opisujejo pravljice. Ni vse slabo, je tudi veliko dobrega, toda morda čez nekaj let temu ne bo več tako. Prav zato, da to preprečimo, ne smemo biti zadovoljni s takšnim svetom, ki vodi k propadu, ampak moramo delati na izboljšanju. Po medijih lahko vsak dan spremljamo življenje po svetu.

Kolikokrat vidimo grozote, ki se dogajajo, in jih ignoriramo? Morda dobimo po pošti oglas za pomoč drugim. In kaj naredimo (ne vsi, veliko ljudi pa)? Oglasa niti ne preberemo, niti pogledamo ga ne, ampak ga preprosto vržemo v koš. Ali drugače - zatisnemo si oči pred realnostjo. Zakaj? Moje mnenje je, da je takšnim ljudem lažje ignorirati realnost in to kar doživljajo drugi, saj njim nič ne manjka in ne vedo, kakšno stisko preživljajo drugi, ki bi jo oni lahko končali. Ko bi le lahko ljudje z vsem in ljudje brez vsega samo za en dan zamenjali svoja življenja. Na tak način bi videli, kako živijo drugi, in bi morda naslednjič oglas prebrali ter ukrepali. Seveda to ni mogoče, zato moramo najti druge načine, da izboljšamo svet. Najprej pa moramo vedeti, kaj bi radi spremenili. Povedala bom iz svoje perspektive, perspektive petnajstletnega dekleta, ki ima vsega dovolj, pa vendar nisem vedno zadovoljna. Ena izmed prvih stvari, ki bi jih spremenila, je naš odnos do našega planeta, do narave in vsega živega. Naš planet je že zelo onesnažen in če ne bomo ničesar spremenili, bo postalo stanje na njem vedno slabše. Nekateri se tega že zavedajo, ne pa vsi. Za spremembe pa moramo sodelovati vsi skupaj in ne samo posamezniki. Za naravo lahko poskrbimo s pogostejšimi čistilnimi akcijami v državah po vsem svetu. Veliko pa lahko naredimo že sami doma, vendar bi to morali delati (skoraj) vsi. Začnemo lahko pri varčni uporabi električne in vodne energije, lahko začnemo ločevati odpadke ali pa morda nehamo v stran metati hrano, ki je nismo pojedli, saj smo je zaradi požrešnosti naredili ali kupili preveč, nekateri pa bi zanjo dali vse. Potem bi spremenila tudi »mir« na svetu. Vsak dan slišimo o raznih terorističnih napadih, vojnah, umorih, samomorih, krajah ... Vsakič, ko slišim, da se je zgodil teroristični napad, me obide groza. Danes se je to zgodilo nekje drugje, naslednjič pa je lahko na vrsti naša država, zato ne bi smeli biti veseli, da se to ni zgodilo pri nas. Morali bi ukrepati, da se to ne bi dogajalo nikjer več. Prav tako velja tudi za vojne, umore in vse druge vrste zločina, ki prinašajo samo slabo. Veliko izmed slabih stvari se zgodi, ker smo ljudje preveč trmasti. V redu je, če imamo drugačna mnenja, vendar se zato ne rabimo med seboj spopadati. Vsi imamo razloge za neko mnenje, pa naj bodo takšni ali drugačni. Namesto bojevanja med sabo, bi bilo zanimivo, če bi se lahko vsi ljudje na svetu dobili na sestanku in razčistili te naše razlike. Lahko bi se dobili tudi samo predstavniki držav in sklenili kompromise: begunci bi lahko vstopili v druge države, kjer jih ne bi obsojali zaradi njihove vere in videza, ampak bi razumeli njihov položaj. Razumeli bi, da pri njih doma divja vojna in da nimajo vsakodnevnega miru kot mi. Lahko bi si predstavljali obratno situacijo. Kaj bi mi želeli, da drugi storijo, če bi mi bili begunci? Vsekakor si ne bi želeli (vsaj jaz si ne bi), da bi neka država zaprla svoje meje in s tem poteptala vse moje sanje in upe za boljše in srečnejše življenje. Prav tako velja za vsa rasistična vedenja. Bodisi do črncev, rumene rase, muslimanov, judov, istospolno usmerjenih, revnih ... Med seboj se ne bi smeli obsojati po videzu, saj tako ne spoznamo notranjosti. Rada bi spremenila tudi odnos med ljudmi. Okrog sebe vsak dan vidim, kako se ljudje med seboj brez nekega pravega razloga prepirajo in sovražijo. Prepirajo se družine, pari, prijatelji, otroci, pravzaprav vsi povprek. Veliko ljudi ne zna več živeti brez preprirov. Če bomo ljudje tako nadaljevali, se zna zgoditi, da čez nekaj let sploh ne bomo govorili med seboj. Družine bodo razpadle, ne bo več prijateljev, iz sveta lahko izgine še zadnji delček ljubezni, zaradi katere smo srečnejši. Že v današnjem svetu poslušamo o družinah, ki razpadajo zaradi raznih nesoglasij in razlik. Vse razlike, velike in majhne, se da premagati. Zaradi teh ni potrebno, da družina razpade. Prav tako ni potrebno, da razpade prijateljstvo ali kak drug odnos. Le prebroditi moramo te razlike in nesoglasja ter doumeti, da ni nič narobe, če smo si med seboj različni. Pravzaprav je to dobro. Kaj bi se zgodilo, če bi vsi bili kloni nekega človeka? Vsi bi bili enaki, vsi bi imeli njegove slabe in dobre lastnosti, med nami ne bi bilo razlik in vsi bi bili kot ena oseba. Na nek način je to dobro, saj se morda ne bi prepirali zaradi naših razlik. Velika verjetnost pa je, da bi se prepirali prav zaradi naše enakosti drugim. Vsi bi mislili enako in sčasoma bi si šli tako na živce, da bi se prav tako skregali. Torej, pomembno je, da se ljudje naučimo sklepati kompromise. Ni nujno, da je vse, kar ni po naše, slabo. Morda pa nam prav ta nova in drugačna stvar postane všeč. Spremenila bi tudi človeško obsedenost s tehnologijo. Zaradi te obsedenosti velikokrat spregledamo probleme in čustva sočloveka. Ves čas buljimo le v te majhne ekrane, kot da je v njih naše življenje.

Ne zavedamo se, predvsem mladostniki, v zadnjem času pa tudi odrasli, da bo naše življenje minilo, medtem ko bomo mi gledali naše ekrančke. Tega se ne bomo zavedali, dokler ne bo prepozno. Takrat bomo morda obžalovali čas, ki smo ga porabili za tehnologijo namesto za sočloveka, spremeniti pa ne bomo mogli ničesar. Če želimo preprečiti to obžalovanje na smrtni postelji, se moramo zavedati, da je naše pravo življenje izven majhnih ekranov pomembnejše kot tisto, ki si ga ustvarimo s tehnologijo. Upam, da bo človeštvo glede te obsedenosti res kaj naredilo, drugače so posledice lahko zelo resne (npr. ljudje se sploh ne bomo več pogovarjali in bomo postali človeški brezsrčni roboti).

Poznamo veliko ljudi iz zgodovine in tudi iz sedanjosti, ki se trudijo, da bi svet bil boljši. Veliki večini je to tudi uspelo, toda ne samim proti vsem ostalim, temveč skupaj z drugimi ljudmi, ki strmijo k izboljšanju sveta. Ena izmed pomembnejših stvari, ki jo potrebujemo za izboljšanje sveta, je enotnost ljudi. Vsi bi morali stopiti skupaj in ukrepati. Če se bomo trudili svet spremeniti sami, nam ne bo uspelo, pa če se še ne vem kako trudimo. Preprosto ne gre. Potrebno je veliko več rok kot dve. Če po karakterju nismo takšni, da bi sodelovali z drugimi in kaj spremenili, naj nam bo v motivacijo naslednje vprašanje: Kakšen svet želimo zapustiti svojim otrokom, svojim potomcem? Upam, da vaš odgovor ni grd, nevaren, onesnažen, neljubezniv svet. Sama si za svoje potomce želim barvit, ljubezniv, varen, lep svet. To pa bomo lahko dosegli le z enotnostjo, s trdim delom in z dejanskim ukrepanjem.

Prežihov Voranc je v svoji črtici Tri pisanke zapisal: »Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh.« Menim, da je avtor hotel povedati, da se vsi ljudje rodimo kot dobri, veseli, z nesebičnimi nameni, kasneje, ko pa nismo več otroci, pa se lahko spremenimo, postanemo manj veseli, manj dobrosrčni, nesramni. Idealno bi bilo, če bi vsi ljudje ostali takšni po srcu kot takrat, ko smo se rodili. Potem bi naš svet morda spet postal bolj idealen.

Ljudje smo na svetu že veliko časa, kar pomeni, da so na našem planetu že pred nami živeli ljudje in tudi za nami bodo. Tisti pred nami so nam zapustili svet, ki ga danes poznamo. Kakšen svet bomo mi zapustili našim potomcem, je odvisno od nas. Prav zato imejmo v glavi te tri besede: Včeraj, danes, jutri. Kaj sem za naslednje generacije naredil včeraj, kaj danes in kaj bom jutri? Ne opazujmo propada našega sveta, odprimo oči in ukrepajmo.

Zala Šalamun, 9. b

Marsikdaj se sprašujem, kako živijo drugi ljudje. Če so tako srečni kot mi, če imajo družine, prijatelje in če so nesrečni zaradi istih stvari kot mi.

Živimo v državi, ki nam zagotavlja srečo, udobje in varnost. Ampak to ne ustavi vojn na drugih koncih sveta, ne zmanjša lakote in nesreč, ne ustavi katastrof in ne pomaga tistim, ki so ujeti, so žrtve vojn ali napadov ter drugih grozot, ki si jih sploh ne moremo predstavljati. To so ljudje, ki se sprašujejo, če bodo sploh preživeli, če bodo še kdaj videli svoje družine in če bodo dočakali naslednji dan. Vsak od nas je verjetno že videl vojne, nesreče in napade po televiziji in poročilih. Marsikdo je srečen, da se to ne dogaja pri nas. A le malokdo pomisli na požgane domove, otroke, ki so postali sirote, ljudi, ki so trpeli in umrli, ker so ščitili ljudi, ki so jih imeli radi. Nihče nikoli ne pomisli na to, kako se počutijo oni. Najhuje pa je, ko se zamislimo in ugotovimo, da smo za vse krivi mi. Večino časa se tega sploh ne zavedamo. Starši, ki svojim otrokom pripovedujejo zgodbe o pošastih, temnih in smrtonosnih, nikoli ne pomislijo, da obstajajo pošasti hujše od tistih v knjigah. Najstrašnejše pa jih dela ravno to, da so resnične. Vojne ne nastanejo kar iz ničesar. Najprej je samo prepir, ki ga spravimo v globoke koticke srca. A prepir raste in raste, dokler ne izbruhne in se spremeni v vojno. Vojne lahko nastanejo že iz majhnih nesporazumov. Lahko so družinski, lahko prijateljski, a nastanejo v vsakem primeru zaradi ljudi. Zato ker smo preveč zamerljivi in trmasti. Ker mislimo, da imamo vedno prav. Ker smo sebični in samovšečni. Zato nastanejo vojne. In z vojnami pride nesreča. Ljudje umirajo, so ujeti, nesrečni. Če bi vprašali dedke in babice, bi se gotovo spomnili strahu pred vojno, pred smrtjo. Gotovo bi se spomnili prijateljev, ki so na lepem izginili in bili čez nekaj tednov

mrtvi. Ampak zdaj so svetovne vojne mimo. Svet je veliko bolj urejen. Spet poznamo srečo in lepoto. A naš svet je vsekakor daleč od popolnega. Res je boljše kot takrat, ko so se ljudje bali lastne sence, a vseeno lahko ustvarimo še boljši svet. To je svet, v katerem na skrivaj živimo vsi. To je fantazijski svet, ki si ga lahko ustvarimo sami in je pri vsakem človeku drugačen. Moj svet, v katerem si želim živeti, je čist, lep, prijazen in poln svetlobe. V njem je moja družina, moji prijatelji in vsi, ki jih imam rada. V njem so dobrodošli vsi, ki so se pripravljani držati pravil, ki so tako preprosta, da bi jih morali vsi upoštevati tudi v resničnem svetu. Ta svet je poln narave, živali in kar prekipeva od življenja. Ni odpadkov, nesreč, katastrof in vojn. Povsod so rože, drevesa in vse ostale stvari, ki jih v resničnem življenju skorajda ne najdemo več ali pa so že izumrle. To je svet, v katerem bi svojim otrokom lahko pokazala lepoto narave. V tem svetu rože, drevesa in živali ne bodo samo mit ali zgodba iz preteklosti. Nekaj moramo narediti, preden se bo to zgodilo resničnemu svetu in bo vse tonilo v pozabo.

V legendi je bogat mož po imenu Siddhartha Gajtama naletel na revnega brodnika, ki mogoče res ni imel veliko denarja, je pa bil moder. Siddhartha je bil nesrečen, zato je brodnika vprašal, če mu lahko pomaga odkriti bistvo življenja. Brodnik pa mu je odgovoril, da je nesrečen, ker ni otrok in da bo, ko bo postal otrok, spet srečen. Ta stavek razumem tako, da moramo na svet gledati skozi brezskrbne otroške oči in bomo srečni. In ko bomo spet postali otroci, bomo stopili skupaj in naše fantazijske svetove združili in postali bodo resničnost. A le, če bomo stopili skupaj in bili enotna skupnost, ki lahko s svojo močjo uresniči vsak cilj, ki si ga zada.

Hana Šalamun, 6. a

Svet, v katerem želim živeti. Naslov, ki me je spodbudil k pisanju zato, ker vem, da vsak od nas želi živeti v podobnem svetu samo na drugačen način. Karkoli in kdorkoli bomo čez nekaj let, mogoče čez 10, mogoče čez dvajset, bomo vsi želeli živeti v miru in radosti. In to me navdihne, saj kljub nešteto različnim interesom nas vse združuje eno - da poskrbimo, da bo svet za vse nas lepši. Ko vsak večer poslušam ali berem medije, ki nenehno ponavljajo tragična dogajanja terorizma po vsem svetu, začutim to, kar mora začutiti vsak, ki ima čustva in razume sočloveka. Nenehno nas vse postavljajo pred vprašanje, kdaj se bo tudi nam pripetilo nekaj, kar sedaj gledamo na velikih razdaljah. Tako ne želim živeti. Sedaj brez skrbi hodimo v šolo in se pritožujemo nad stvarmi, ki sploh niso pomembne, a znamo biti na trenutke zreli prav vsi. Ko vidimo otroka, človeka v stiski, bomo pristopili in poskušali polepšati dan vsaj eni osebi. Ko smo imeli blizu nas velike šotore z migranti, ljudmi, ki so zbežali iz svojega doma, od družine, in so bili hvaležni za vsak kos hrane, za vsako majhno pozornost, smo ugotovili, kako dobro živimo, kako dobro nam gre. Pridemo domov iz šole, pojemo obilno kosilo in se včasih zmrdujemo zaradi hrane, ki bi jo kdo drug pojedel z veseljem. Imamo družino in prijatelje, s katerimi se počutimo varno in ljubljeno, pa tega veliko krat ne vidimo in ne spoštujemo. Vse je postalo tako samoumevno, da so trenutki, ko vidiš človeka v stiski, skorajda nujni, da se zavemo, kako dobro živimo. Da moraš videti nekoga trpeti, da začneš ceniti svoje življenje. Sama še nisem bila med temi ljudmi, ampak spremljam njihove zgodbe. Včasih preberem kakšen članek o vojni, o otrocih, ki izgubijo starše, o ljudeh, ki izgubijo družine. In odložim časopis, grem k družini in cenim to, kar imam, dokler še traja.

Če ne moremo spremeniti sveta ali življenja vseh ljudi, lahko vsaj ob priložnosti pomagamo človeku v stiski. Seveda pa najprej poskrbimo, da bomo hvaležni za to, kar imamo. Zdaj bom zaključila ta spis, se vstala z računalniškega stola, se ločila od telefona in se posvetila družini, ki je največja vrednota v mojem življenju.

Laura Župec, 8. a

ZEMLJA

Vse za našo Zemljo bi dala,
samo da srečna bi bila.

Zemlja je del življenja,
rada jo imam.

Zemlja joče, jaz pa jo pomirjam
in jo skušam nasmejati.

Ljudje vpijejo: Zemlja, ne joči več,
mi polno luž imamo!

Ljudje hodijo po planetu.
Zemlji rečejo: Zemlja, radi te imamo!
Maja Košnik, 3. a

Zemlja je polna majhnih otrok,
zabave ni konca,
veselja nikoli ne zmanjka.

Zemlja pri planetih je doma,
polna je smeha in gorja.

Zemlja v vesolju je doma,
tam hitro zaspi
in glasno smrči.

Katja Smonkar, 3. a

ZEMLJA

Zemlja je eden od stotih planetov.
Zemlja je naš planet,
Zemlja je moj planet.

Na Zemlji so širni gozdovi
in prostorni travniki,
veliki oceani.
Na njej naj ne bo nobene vojne,
za srečo nas vseh.

Ajda Bauman, 3. a

Zemlja, planet,
naš lep planet,
kjer skupaj živimo
in skupaj držimo.

Kot množica
prerivamo se
na vse konce planeta
in potem povzpne se na vrh.

Kdo ne bi Zemlje
rad imel –
saj je v osončju
naše zlate sreče.

Zemlja je lep planet,
kjer veliko zanimivih
živih bitij živi z
velikim upanjem.

Veliko prijateljev
imamo na tem planetu,
srečni bomo še naprej,
saj Zemlja naš planet je!

Julija Kogler, 3. a



Denis Volšek, 6. a

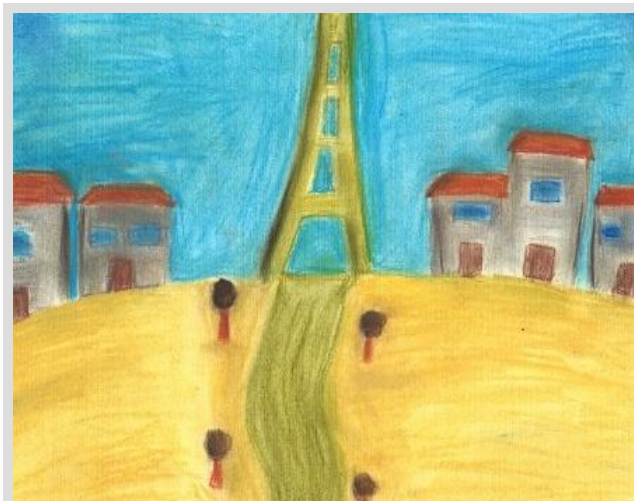


Tjaša Smonkar, 6. b

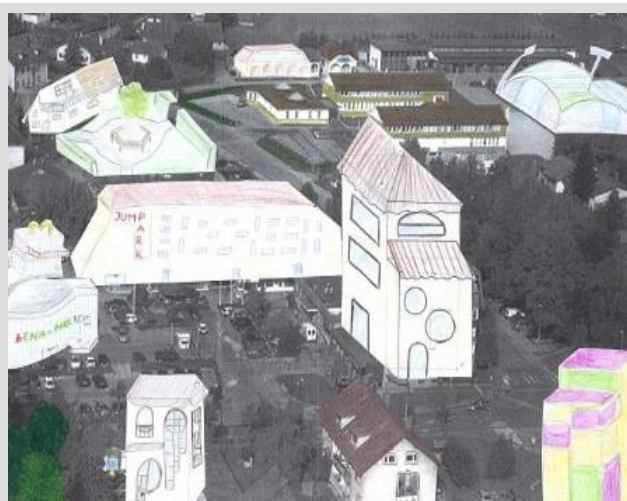
TISTO DRUGO ŽIVLJENJE

Skotil sem se tukaj. Za rešetkami, v množici mnogih drugih prašičev. Mama je vse svoje življenje preživela v kletki, tako tesni, da se je le težka obrnila. Od mame so me ločili že po nekaj dneh, ko sem se skotil. Ljudje so nas grobo prijeli, nam odrezali repke, izpulili 2 zobka in nato so nam vrezali dele ušes, vse to brez kapljice uspavala. In to se ni zgodilo le meni, to se zgodi vsem prašičem, vzgojenim v živalskih farmah. Mama je kričala, ko so nas odpeljali, ampak narediti ni mogla nič. Vsak moj dan poteka enako: večino dneva prespim, a v prostoru, kjer mrgoli prašičev, le težka najdeš dovolj prostora, da bi se ulegel tako, da se ne dotikaš drugih. Hrano dobimo 1-krat na dan. Slednjo ljudje le vržejo v prostor in tam se takoj zbere množica prašičev. Za manjše pujse kot sem jaz, se je težko prebiti do nje, saj te ovirajo drugi, večji prašiči. Tako pogosto ostanem lačen. Poleg tega so tla z rešetkami mrzla in umazana. Ne morete si predstavljati, kako v prostoru zaudarja. Tako vsak dan trpim od lakote, strahu, krikov drugih prašičev na farmi in neznosnega smradu. Le ena stvar je lepa: vselej, ko ljudje pridejo v naš prostor, izza vrat uzrem nekaj svetlega, lepega, toplega - s kotičkom očesa uzrem sonce. Oh, kako si želim biti tam, daleč, tik ob soncu, da bi me grelo in mi svetilo. A moji trenutki sanjarjenja se hitro končajo, ko se vrata zaprejo in v prostor zakorakajo ljudje, ki vselej grobo pograbijo nekaj prašičev in jih odnesejo s seboj. Ne vem, kaj naredijo z njimi, a ne vidim jih več nikoli. Tudi ta dan je potekal enako, dokler nisem bil jaz tisti, ki so ga odnesli. Vame so zapičili injekcijo in mi vbrizgali snov, da sem hitro pridobival na teži. Jaz in drugi prašiči smo v roku pet mesecev imeli že več kot 100 kg. Težko smo se premikali in težko smo dihal. Nismo vedeli, zakaj so ljudje tako kruti, zakaj nas mučijo in kaj bodo z nami naredili. Nekega dne so nas odpeljali v tovornjak, s palicami so nas tolkli, če nismo hodili. In tako so nas zaprli v tovornjak. Imel je majhne luknjice in skozi njega sem lahko uzrl ljudi, kako so se vozili v svojih avtomobilih, in spet druge, ki so hodili po pločniku. Tovornjak se je ustavil, zeblo me je in strah me je bilo. Vedel sem, da smo prispeli na strašno mesto. Ljudje so nas s silo potisnili v veliko kletko. Upirali smo se, a ljudje so nas z elektriko stresli in tako je bilo naše upiranje zaman. V kletki nam je zmanjkovalo zraka, saj so vanjo spuščali strupene pline. Trudil sem se prebiti do svežega zraka, smrček sem potiskal izven rešetk, a vsi smo zaspali. Plinu nismo mogli pobegniti. To je moja zgodba, a ta bi se lahko odvila drugače. Skotil bi se na kmetiji in z mamo bi skupaj preživel dneve, se kotalil po blatu, užival na soncu in ljudje bi nas imeli za ljubljence. Imel bi rad majhno deklico, ki bi me vozila na sprehode, me crkljala, se z mano igrala in tam bi živel življenje ljubljence in ne življenje »hrane«. Vsak pujssek si zasluži drugo življenje, življenje, kjer bi se brezskrbno kotalil po blatu, užival na soncu in bi menil, da so ljudje tudi dobri. A moja usoda je odvisna od vas, ljudi, vi odločate, katero življenje mi boste namenili.

Zala Breznik, 9. a



Kristjan Žokš, 7. a



Maša Čuček Bezjak, 9. b

SREDI SVETA

Tukaj stojim sredi sveta,
v mračne barve odeta.
V daljavo zrem in vse pusto se mi zdi,
mislim si, kaj slabega se še lahko zgodi.

Čakam in zrem v nebo,
čudne misli mi glavo polnijo.
Vsi ti pravijo, kako se moraš obnašati,
da moraš črnce zaničevati in revne pustiti na cesti stati.

Pravijo ti, otrok si,
politike ne moreš razumeti.
Vendar kaj, če na nek način to želim,
mogoče imam moč, da to spremenim.

Vendar, le kaj si jaz želim?
Želim si svet,
ki v pisane barve je odet.
Kjer sonce nas zapusti vsako noč,
a vsi vemo, da ni za vedno odšlo proč.

Želim svet poln upanja, radosti, veselja,
kjer ti svetloba da občutek prebujenja.
Kjer si lahko brez skrbi,
pomoč drugim in drugih pa ti polepša vse žalostne dni.

Mogoče pa le enkrat uspelo nam bo
spremeniti ta svet, kar je zelo težko.
Poskusili bomo prijeti Sonce,
mogoče nam po spodletelo,
a kljub vsemu bo življenje vsaj malo drugače zaživel.

Hana Vauda Lorenčič, 9. b

PRIHODNOST

Prihodnost. Skrivnost, ki bega ljudi od vsega začetka. Saj veste, o preteklosti se učimo v šoli pri zgodovini ali povprašamo starše, sedanost pa tako ali tako poznamo. No, prihodnost pa se včasih zdi bolj oddaljena kakor rob vesolja. Nekateri pravijo, da jih to ne zanima, da se ne želijo preveč ubadati z njo. A verjemite, prav vsi iz dneva v dan živimo za prihodnost. Pri šestih letih gremo v osnovno šolo, ki nam daje temelje za srednjo šolo, in ta za fakulteto, ki bi nam naj omogočila lepo hišo, lepo prihodnost naših otrok ... V glavnem, prihodnosti se ne moremo izogniti.

Vsi seveda poznamo tisto običajno predstavo o prihodnosti: leteči avtomobili, roboti, tablete namesto hrane, potovanje v vesolje, na drugi strani pa onesnažen zrak, uničeno okolje in ne vem kaj še vse. Iz neznanega razloga sem to predstavo o prihodnosti vedno sovražila. Kaj nam bodo na primer leteči avtomobili, če pa se toliko ljudi boji letal, višine in podobnih stvari. Te logike nikoli nisem povsem razumela. Zraven tega pa se nenehno pojavljajo tisti, ki govorijo, kako jih je strah prihodnosti. Kako bomo uničili okolje, živalske vrste, ves naš planet. Če lahko zdaj malce prekinem to temo, saj sem se spomnila pomenljive misli nekoga, ki je rekel, da nas tišina ne bo rešila, da

moramo o stvareh spregovoriti. Tako tudi šole na primer organizirajo otroški parlament, ki sem ga tudi sama skoraj vsa leta obiskovala. Vedno se mi je namreč zdelo pomembno, da povemo svoje mnenje. A zadnje čase se v meni nenehno postavlja vprašanje, kako bomo rešili svet zgolj s pogovarjanjem. Seveda moramo najprej nekaj vedeti o temi, o kateri želimo govoriti, toda potem bi to lahko razširili med ljudi, skupaj naši rešitev ... Tako bi socialna omrežja lahko uporabili za kaj veliko bolj koristnega, kot je objavljanje »selfijev«. Seveda je bil to le primer. A nekaj podobnega predstavlja tudi to: Američani bi naj imeli namen zamenjati eno izmed oseb na ameriških dolarjih, ker na njih ni nobene predstavnice ženskega spola. Zagotovo vemo, da se v svetu danes pravice žensk manjšajo, in zato se mi zdi prav, da so tako ukrepali. A seveda se tu spet pojavi ampak! Ampak, ali bo to res kaj spremenilo? Se ne bi najprej raje ukvarjali s hujšimi težavami? Za začetek bi bilo že dovolj, da bi spremenili mišljenje šol, ki učijo dekleta, naj s svojim načinom oblačenja ne vznemirjajo fantov, namesto da bi učili fante, da punce nismo seksualni predmeti (ob tem naj istospolnih partnerjev niti ne omenjam). Tako včasih ugotovimo, da se ljudje ne trudimo po svojih najboljših močeh, da bi dosegli to, v kar verjamemo. Mogoče bi se vedno dalo narediti še kaj več ... Res je, da morda zaradi prizadevanja ne bomo nikoli dočakali svoje slave, a moramo se podati v boj za to, kar je prav. Zagotovo lahko veliko dosežemo. Nekega dne, ko nas več ne bo, bodo morda naši otroci s ponosom pripovedovali prav zgodbo o teh naših trenutkih boja za lepšo prihodnost. A kako lahko rešimo vse probleme tega sveta? Kako ustaviti globalno segrevanje, kako ustaviti črpanje nafte na polarnih območjih, kako končno doseči enakopravnost obeh spolov, ustaviti rasizem, sovraštvo do istospolnih partnerjev? Kako naj zavlada mir na svetu? Stopiti moramo skupaj! Samo tako bomo lahko rešili vse to. Prenehajmo s sovraštvom. Šele potem bomo lahko udeleženi naša razmišljanja o robotih in letečih avtomobilih ter potovanju v vesolje. Prihodnost je v naših rokah! V rokah nas vseh! A za lepo prihodnost bi morali ukrepati že zdaj!

In v kakšnem svetu torej želim živeti? Ne vem še natančno, a v nekaj sem prepričana - želim vse, kar potrebuje prav vsak, prav zdaj, ne glede na to v katerem delu sveta živi - to je ljubezen. Brez nje ne moremo ne danes in ne v prihodnosti doseči prav nič. *»Ljubezen je ljubezen je ljubezen je ljubezen je ljubezen je ljubezen je ljubezen, ne moramo je ubiti ali pomesti v stran (Lin-Manuel Miranda).«* Zdaj moramo le še z njo napolniti svet.

Jana Zorko, 9. a

VODA

Voda zelo pomembna je, zato z njo varčuje se,
Čeprav je res, da na svetu veliko je je.

Za nas zelo pomembna je, saj za rast, razvoj in
zdravje je.

Voda se v mlinu vrti, vrti
in hidroelektrarna elektriko dobi!

Adelisa Dobaja, 4. b

Voda je topla reč,
topla kot peč.
Lahko tudi mrzla je,
ampak vedno ne.

Z vodo se lahko umivamo,
jo vlivamo,
jo pijemo
ali celo kaj polijemo.

Skratka voda pomembna reč je,
zato ne gre, da pijemo je ne.

Eva Grajfoner, 4. b



PESEM O VODI

To je pesem o vodi, ki na svetu veliko je je.

Voda teče v neznano in se nikoli ne konča.

Lahko hodiš v neznano, ampak voda vedno teče s tabo.

Voda ni primerna za pitje, če v njem »kaka« bitje.

Veliko živali v njej živi in za nas hrano pridobi.

Voda tekoča, plinasta in trdna je, ljudem pa vedno v pomoč je.

Živa Jemenšek, 4. b

KAKŠEN JE DOBER UČENEC IN KAKŠEN JE DOBER UČITELJ

ANEJ: Dober učenec je orehe, se uči. Dober učitelj ti pusti risati in ti dovoli pregledati test ter popraviti napake.

ŽIVA: Dober učenec je dober po srcu, drugim pomaga, s sabo nosi potrebščine in posluša. Za spraševanja in teste se uči, se smeji, niso mu pomembne ocene. Dober učitelj je prijazen, velikodušen in posluša učence. Je duhovit in ni strog.

FILIP: Dober učenec je tisti, ki je dober prijatelj in ima dobre ocene. Dober učitelj je tisti, ki uči računalništvo in uči učence vseh razredov.

TIJA: Dober učenec je tisti, ki je priden, ima veliko prijateljev, posodi vsakemu šolske potrebščine, če jih kdo nima in je prijazen. Dober učitelj je prijazen, nima kratkih živcev in še posebej je dober, če je to moja babi.

LANA: Dober učenec je pameten, ima dobre prijatelje, ima dobre ocene, ima rad živali in ima veliko denarja. Dober učitelj je zabaven, prijazen in spoštuje učence. Dovolj tudi igranje.

LEON: Dober učenec se zelo uči, posluša, je priden, ima urejene potrebščine in je prijazen s tabo. Dober učitelj je prijazen; če je takšen, lahko v petek med odmorom gledamo risanko.

ANUŠKA: Dober učenec naredi vsako šolsko in domačo nalogo. Vedno, ko dobi oceno, spoštuje oceno kot darilo. In tudi če dobi štiri, je srečen. Dober učitelj je prijazen in smešen, a ne preveč. Spoštuje učence in lepe želje.

EVA: Dober učenec se uči, sodeluje pri pouku, upošteva pravila, dela dodatne naloge in ima šolske potrebščine. Pa še prijazen je do drugih in ima voljo do dela. Dober učitelj upošteva želje učencev, pomaga ti, če ne gre, zna povzdigniti glas, je pravičen in pošten.

IZA: Dober učenec je prijazen, vedno pomaga in je pameten. Dober učitelj je prijazen, spoštljiv in vedno, ko nas kaj boli, pokliče domov. Takšen učitelj je pravi za šolo.

JURIJ: Dober učenec je priden, se dobro uči, je prijazen in se ne dere na druge in ne govori grdih besed. Dober učitelj nas veliko nauči in je prijazen ter pravičen.

NIKA: Dober učenec posluša pri pouku, uči se doma, dela domače naloge, med poukom se ne igra in vedno se potrudi, kakor le zna. Dober učitelj je takšen, ki pomaga učencu, ko rabi pomoč in je zadovoljen, če narediš po svojih najboljših močeh.

ANDRAŽ: Dober učenec posluša, razmišlja, se uči, dela domače naloge, ima urejene šolske potrebščine, je orehe. Dober učitelj je prijazen, ko je treba biti hud, mora biti pameten.

TANJA: Dober učenec se uči in ima čas za šolo in vse stvari za šolo. Dober učitelj je prijazen, včasih malo hud.

MATIJA: Dober učenec je piflar in je pameten. Dober učitelj ti da dobre ocene in je prijazen.

NICOLE: Je priden in se veliko uči. Dober učitelj je pameten, dobro bere in je prijazen.

NIKI: Dober učenec vse zna in ima vse prav. Učitelj je dober, ker nas uči.

ALEX: Dober učenec ima dobre ocene in rad se igra. Dober učitelj nam pomaga.

GAL: Dober učenec je prijazen in ima urejene šolske potrebščine ter se redno uči. Dober učitelj je dober z učenci.

ANŽE: Dober učenec ima lepe ocene in je prijazen. Dober učitelj je prijazen, ima veliko hobijev, se rad igra z učenci in otroki. Ima rad pridne učence.

GAŠPER: Dober učenec je tisti, ki se zna igrati, je prijazen. Dober učitelj je tisti, ki ni strog, zna učiti in čez vikend ne da naloge.

MANCA: Dober učenec se uči sproti, vedno naredi domačo nalogo. Meni je dobra učiteljica zabavna.

ŽIGA: Dober učenec je tisti, ki naredi šolsko in domačo nalogo, saj je to ogledalo učenca. Dober učitelj je tisti, ki je na hece, se smeji in je tudi strog.

Učenci 3. c razreda

SREČA

Je sreča, ko zjutraj
se v mamin objem skrijem.
Je sreča, ko na
Poleni gol zabijem.
Je sreča, ko z bratom
igram PSP,
in je sreča, ko prijatelji
najdejo čas zamé.
Družina je sreča,
ki jo imam,
v njenem objemu
sem srečen vsak dan.

Jaka Gašper Jelen, 3. b

Sreča je, ko sem zdrav,
pa nočem biti bahav.
Sreča je, ko sem vesel,
da v šolo sem hitro priletel.
Sreča je, ko sije sonce,
da nam ne dežuje v lonce.
Sreča je lepa ocena,
da mama ne postane
bleda kot stena.
Sreča je polna vreča,
prazna je pa le nesreča.

Vid Polič, 3. b

Sreča je žareča,
ko jo z drugimi delim,
se veselim.
Ko v posteljo hitim,
da čim prej zaspim,
mi mama da poljubčka dva,
da me v sen popeljeta.
To je moja srečica.

Lucija Vinter, 3. b

Ko sreča trešči med ljudi,
vsak od nas srečo dobi,
ptiček semena,
slon arašide,
mami copate,
ati pa kravate.

Eva Čeh Vastl, 3. b

Sreča, sreča, sreča...
Včasih je leteča,
včasih nam nagaja,
a včasih nas razvaja.
Brez sreče smeha ni,
saj smeh srečo gor drži.

Alina Krajnc, 3. b

Sreča je vreča bonbonov,
sreča je osem milijonov,
sreča je 5 v šoli,
sreča je lahko karkoli.
Sreča je, ko kaj dobrega storim,
najbolj pa, ko kaj dobim.
Sreča je zame družina.

Saša Gajić Bily, 3. b

Srečo vsak potrebuje,
če jo hoče ali noče,
ponavadi jo jaz zelo potrebujem,
nikoli ni naključje,
to vam povem,
ker jaz to vem.

Ina Kostanjšek, 3. b

Ime mi je Gal
in sem srečen,
ker imam družino in topel dom.
Sem srečen, ker hodim v šolo
in lahko jem nutelo.
Njama, res sem srečen!

Gal Zavasnik, 3. b

RAZMIŠLJALI SMO O UČENJU

Od česa je odvisno, ali si v šoli uspešen?

Od učenja, poslušanja in sodelovanja pri pouku. (Jana Grah)

Če se redno učiš in delaš domače naloge, si uspešen. (Zala Pal)

Če se trudiš, učiš in vadiš, potem je tudi tvoj uspeh v šoli vedno boljši. Pri pouku je treba poslušati pozorno in zbrano. (Nina Čeh)

Če sodeluješ pri pouku, potem imaš manj dela doma. (Katarina Dajčman)

Delaš si zapiske, si kdaj kaj označiš z drugo barvo in da delaš domače naloge. (Lucija Rola)

Redno domače delo in da imaš dobre odnose s sošolci, saj se je težko učiti, če te v razredu nihče ne mara, pomembni pa so tudi lepi zapiski. (Aljaž Peklar)

Pomembno je učenje in ponavljanje, da me doma mama izpraša snov in da zaupam vase. (Ana Pšajd)

Če doma česa ne razumem, naslednjič vprašam učiteljico. Reševanje domačih nalog pripomore k lepšim ocenam. Upoštevati je treba učiteljeve nasvete. Poleg učenja na tiho, je potrebno ponoviti tudi na glas. Pomagam si lahko tudi z miselnimi vzorci in izpisovanjem. (Jurij Petek)

Kako se počutiš in o čem razmišljaš, kadar dobiš slabo oceno?

Razjočem se in razmišljam, kaj bodo rekli starši. (Špela Košnik)

Ko sem dobila slabo oceno, sem se počutila žalostno in zaskrbljeno. (Pia Rebernik)

Jezen sem nase, ker se nisem dovolj učil. (Jurij Petek)

Razmišljam o tem, koliko sem se sploh učila. Ali sem se dovolj učila? Koliko truda sem vložila v to? (Anja Jemenšek)

Običajno se hočem razjokati in razmišljam, kako naj to popravim. (Leon Rozin)

Sem žalostna, saj vem, da zmorem več. Naslednjič se moram bolj potruditi. (Eva Čeh).

Če dobim 2, se počutim slabo, če pa 4, pa sem zelo vesel. (Anže Kolarič)

Počutim se slabo, razmišljam, kako bom povedal, da sem dobil slabo oceno. (Patrick Vogrin)

Počutim se žalostno. (Jan Petrič)

Razmišljam o tem, kako naj se učim za prihodnjo oceno. (Lucija Rola)

Najprej sem jezna sama nase, nato se poskušam malo umiriti in razmisliti, kako lahko popravim to oceno. (Katarina Dajčman)

Kadar dobim slabo oceno, se ne počutim prijetno. Zdi se mi, da se ves svet vrti okrog nje. Razmišljam, kakšne ocene bodo sledile in kakšne bodo v višjih razredih. (Nina Čeh)

Sem žalostna in razmišljam, zakaj se nisem več učila in ponavljala. Če se ne učiš sproti, ti je potem žal, ker dobiš slabe ocene. (Adrijana Kurnik)

Učenci 5. b razreda

ZAKAJ NAM JE V ŠOLI LEPO?

V šoli mi je lepo, ker ...

vidim prijatelje in ker se veliko naučim (Ana Švagl);

imamo matematiko in računalništvo, to sta moja najljubša predmeta (Jure Kurnik);

lahko rišem, dobim lepe ocene in ker lahko igramo nogomet (Luka Lenart);

se učimo ter praznujemo rojstne dneve (Pia Rajšp) ;

imamo likovno, prijatelje, učiteljico Vesno in folkloro (Nikita Kos);

so učitelji prijazni, ker imam veliko prijateljev, ker dobivam lepe ocene (Veronika Bokan);

imamo matematiko (Marcel Fras);

se naučimo veliko novih stvari in ker je učiteljica tako prijazna (Julija Kogler);

imamo matematiko, šport in računalništvo (Tomaž Gonza) ;

imamo v redu učiteljico, se zabavamo in se imamo radi (Maja Košnik);

se nekaj naučim in se družim s prijatelji (Vik Ferk Keršič);

imamo matematiko, šport in prijatelje (Andrej Veršič);

imam prijatelje in ker imamo rojstne dneve (Nik Lukačič);

se je zabavno učiti in ker imam veliko prijateljev (Tim Fekonja);
 obožujem računalništvo, imamo še slovenščino in obožujem kosilo (Mark Sever);
 imam tu najboljšo prijateljico (Ajda Bauman);
 so predmeti zabavni in učitelji zelo poučni (Katja Smonkar);
 se lahko igraš s svojimi prijatelji in ker so prijazne kuharice, ki odlično kuhajo (Urška Tirš);
 se učimo, igramo, imamo knjižnico, ustvarjamo in ker imam prijatelje (Brina Marčič);
 mi je všeč malica (Luka Golič);
 sem s prijatelji, učiteljico, dobrim ravnateljem, drugimi učitelji in učiteljicami (Lara Kavran).

Učenci 3. a razreda

KAJ MI JE BILO VŠEČ V 1. RAZREDU?

Nejc: Naučili smo se veliko novih pesmic.

Živa: Ko sem se zibala.

Gregor: Ko smo delali naloge, ko smo se igrali, ko smo ustvarjali.

Mai: Ko smo si metali žogice v krogu, ko smo se naučili nove pesmice.

Michelle: Da smo dobili prvi dan medvedka.

Liana: Da smo lahko prinesli igrače.

Lara: Ko smo prinesli živali in ko smo hodili na ročna dela.

Gašper P. : Ko smo imeli bralno značko.

Nik F. : Ko smo igrali nogomet.

Tjaž: Ko smo trenirali v telovadnici.

Gašper K. : Ko so prišli babice in dedki in ko smo se igrali zunaj.

Eva: Ko smo računali, ko smo se igrali, ko smo peli.

Nik L. : Vse mi je bilo všeč.

Luka: Ko smo se naučili novo črko.

Tai: Ko smo se naučili novo številko.

Alen: Ko smo imeli plavalni tečaj.

Vid: Ko smo se učili matematiko in ko smo šli ven.

Elli: Ko smo imeli »mačjo tržnico«.

Ajda: Ko smo risali tulipane.

Larisa: Ko smo izdelovali rožice iz zamaškov in ko je prišel k nam vrtec.

Tilen: Ko smo izdelali zvončke za mame.

Zala: Ko smo šivali z vrvicami.

In kaj pravijo učiteljice?

Učiteljica Marija: Všeč mi je, da ste resni, ko je treba poslušati in delati, in da ste razigrani pri igri.

Učiteljica Alenka: Všeč mi je, da ste se veliko naučili, in ko vidim, da imate nasmejane obrazke.

Učenci in učiteljici 1. b razreda



Alen Jelen, 1. b



Luka Bezjak, 1. b



Michelle Črnčec, 1. b



Eva Klevže, 1. b

NAŠI VTISI O 4. RAZREDU

V 4. razredu ni tako grozno, kot si nekateri mislijo: malo več je učenja, v odmorih pa moramo zamenjati potrebščine in iti na stranišče. Učiteljica pa tudi ni preveč stroga. (Mija Hojnik)

V 4. razredu je zelo zabavno, a se je treba tudi veliko učiti in manj igrati. Pišemo več testov in več smo vprašani. (Leon Rola)

Se že kaj veselite 4. razreda tretješolci? Prepričana sem, da vas je večina strah zaradi govoric starejših, da je ta razred zelo težek. Res je, da se moraš več učiti, bolj upoštevati pravila, poslušati in slediti pouku, a vseeno ni tako težko. (Živa Jemenšek)

Veliko se boste morali učiti, ne bo časa za igranje, tudi preizkusi niso lahki, ampak če znaš, potem niso težki. V 4. razredu so v redu učiteljice in v redu učilnice. (Maj Rusjan)

Od začetka 4. razreda je več dela in učenja. Več je snovi, zato se je treba učiti. (Marcel Čučko Grajner)

Delo v 4. razredu je zanimivo, hitro in občasno naporno. Imamo dva nova predmeta, ki sta bila v 3. razredu združena v predmet spoznavanje okolja; to sta družba in naravoslovje in tehnika. Všeč mi je, da imamo tri ure športa. Imamo tudi izbirne predmete: nemščino, likovno, športno in tehniko. (Eva Grajfoner)

Če pri pouku sodeluješ, več znaš in se ni treba toliko učiti. Naj vas ne bo strah – 4. razred še ni nobenemu nič naredil. (Ela Sirk)

Učiteljice so stroge, saj mora v razredu biti mir. Naša učiteljica pa pravi: »Če se učiš, dobro oceno dobiš.« (Adelisa Dobaja)

Treba je sodelovati, saj lahko tako dobiš dobro oceno. Včasih se tudi zabavamo, saj praznujemo rojstne dneve. (Tija Peserl)

Učenci 4. b razreda

S ČIM SE UMIRIŠ?

Timotej: z lazarjem (majhna igračka) in računalniškimi igricami;

Zara: z rolerji;

Kiara: s plišastimi igračkami;

Tina: s kolesom;

Luka V.: z rolko, s ščitniki, kapo;

Jaka F.: z rolko, s šilt kapo in opremo za rolko;

Nande: s kolesom in z igro na travi;

Tai: z video igricami, morjem, s hot dogom in pico;

Ula: s počitnicami;

Ela: s kokicami, čigumijem, skirojem;

Žiga: s čigumo, kolesom, z lazarji, s plišastimi igračkami, z morjem;

Rok: z igro, s kmetijo, kjer bi hranil ovčke in konje;

Gaj: z lazarji, s pico in hamburgerji;

Tim: z dirkalnim motorjem in s Ferrarijem;

Maik: z neskončno veliko denarja;

Zala: s plavanjem;

Saraja: z letalom, ki leti na morje v Španijo;

Filip: s pico;

Alex: z letenjem s padalom;

Luka G.: da bi šel v šolo samo en dan v tednu;

Larisa: z matematiko;

Nadja: z dolgim toboganom in na koncu čof v vodo;

Jakob: z gledanjem moto GP, z vožnjo z motorjem in s sestavljanjem lego kock;

Maja: s konjem, na kmetiji.

Učenci 1. a razreda

UČENCI 2. B SO PISALI MAMICAM

Drage mamice!

Če ne bi bilo mamic, ne bi bilo nas, ne bi bilo otrok, ne bi mogli živeti, ne bi bilo ničesar, ne bi obstajali, ne bi bili na svetu, pa še ateja ne bi bilo in bili bi v sirotišnici. Ja, mame ste nas spravile na svet!

Če ne bi bilo vas, ne bi jedli juhe, ne vemo, kdo bi nam kuhal, mama je edina, ki nas zna dobro hraniti. Ne bi bilo čisto, ne bi bilo majic v omari, ne bi se hitro zbudili. Kdo bi nas čuval? Nihče. Kdo bi šel z nami na sprehod? Kdo bi skrbel za šolsko torbo? Nihče! Zdaj sploh ne bi bili v šoli. In ne bi bilo praznikov, ne bi bilo radosti, ne bi bilo delavk! Ne bi obesili oblačil in ne bi mogli postlati postelje in nazadnje ne bi mogli iti v trgovino, vse bi bilo umazano in ne bi bilo reda! Brez vas ne bi bilo nič!

Še posebej vam želimo povedati, da ste sijajne in lepe. Ste najboljše mamice na svetu. Vsi v naših družinah vas imamo radi, ker ste srce naših družin. Objeli bi vas in vam povedali, da vas imamo zelo, zelo radi in vas ne bomo nikoli dali. Vsaka od vas je edina mama, ki jo bomo imeli do konca dni. Za nič vas ne bi zamenjali. Le kaj bi bilo brez vas na svetu? Pa še to: Le kaj bi jedli brez vas?

Če smo kdaj poredni in ne veste, kaj bi nič hudega, vedno obstajajo tudi svetle strani. Narišemo vam risbico, damo vam poljubčke. Ker ste pridne, dobite darilo, saj si to zaslužite. Če pa to še ni dovolj, se gremo domov cartat! Vsi si želimo, da bi se umirile in si privoščile lep večer z nami ob branju pravlji in pogovoru o preživetem dnevu. Mi pa vam še enkrat povemo, da vas imamo radi.

Učenci 2. b in razredničarka Marjetka Šenekar

KO BOM MAMA, ATA

Hodim v službo. Imam enega sina. Ime mu je Gal. Imam izpit za avto. Imam zlati avto. Moj sin ima še srebrno kolo. Dom imam v Lenartu. Gal ima štiri bratrance. Moj sin je sadje. Imam ženo. Ime ji je Anja. Moja žena je urejena. Moj sin ima batman majico. Imam pet kravat. Zelo sem prijazen. (Alej Rola)

Nekoč, ko bom odrasel, bom po poklicu atlet. Svoje otroke bom imel zelo rad. Živeli bomo zelo lepo. Šli bomo v park, ko bodo hoteli. Imel bom tri otroke. Dal jim bom imena: Joni, Maj, Peter. Imel bom kužka Bena. (Gašper Iveč)

Delala bom v pekarni. Imela bom krofe. Delala bom v Lenartu. Imela bom tudi kruh. Delala bom zvečer. Delati bom začela ob šestih zjutraj. Lepo bom oblečena. Delala bom ob torkih, sredah in četrtnih. (Lučka Mlakar)

Ko bom ata, bom imel ženo in otroke. Svoje otroke bom imel rad. Ne bom imel časa za otroke. Otroci bodo pridni. Po poklicu bom slikopleskar. Vozil bom kombija. (Nik Dajčman)

Ko bom mama, bom imela dva otroka. Fantka in punčko. Fantku bo ime Jure, punčki pa Eva. Igrala se bom z njima. Vozila ju bom v vrtec. Imeli bomo kužka in muco. Kužku bo ime Piki, mucu pa Miša. (Liza Fekonja)

Ko bom mama, bom imela tri otroke. Zelo bom prijazna. Kupila jim bom veliko igrač. Ne bom imela moža. Z njimi se bom igrala. Imeli se bomo radi. Imela bom še psičko Lolo. (Nika Železnik)

Ko bom velika, bi imela dvojčka. Enega fantka ter eno punčko. Dala jima bom ime Luka in Lucija. Ko bosta še dojenčka, bosta imela veliko igrač. Po poklicu še ravno ne vem, kaj bi bila. Izgledala bom zelo lepo. (Aneja Babič)

Ko bom velik, bom vozil avto. Hodil bom v službo. Ko bom šel v službo, bom oblečen v srajco in kravato. Ko bom dobil otroke, jih bom imel rad in jih razvajal. V službi bom dobil denar. S tem denarjem si bom kupil psa, ki mu bo ime Taček. Rad bi delal v Continentalu. Otroke in ženo bom peljal na dopust. Imeli bomo avtodom. (Vasja Rajter Grivec)

Ko bom ata, bom hodil v službo. Imel bom otroke. Delal bom na TNT. Imel bom avto. Vozil bom traktor in kombajn. Gledal bom televizijo. (Miha Žnuderl)

Nekoč bom vojak. Ko bom vojak, se bom vozil z letali in reševal ljudi. Potoval bom po vsem svetu in bom moral zgodaj vstajati. Vozil bom vojaške avtomobile. (Enej Krček)

Nekoč, ko bom mama, bom imela dvojčici. Ime jima bo Anni in Heli. Zelo ju bom imela rada. Včasih jih bom razvajala. Zbudila jih bom zgodaj. Živeli bomo v vili in se vozili z limuzino. Zelo bi bila vesela, če bi se dvojčici razumeli. Po poklicu bom kirurginja. (Evian Pal)

Ko bom mama, bom imela otroka in se bom igrala z njim. Po poklicu bom frizerka. Otroku bo ime Eli. Z Eli bova veliko drsali. Moj hobi bo ples. Zelo bom urejena. Imela bom psičko Kendi in bo črne barve. Imela bom moža. Veliko bom tkala. (Nika Lukavečki)

Ko bom mama, bom imela enega otroka in tudi psa. Otroku bo ime Tinkara. Psu bo ime Lona. Mojemu fantu bo ime Enej. Tudi ribe bom imela. Živela bom v Cankarjevi 18. Imela bom forda. Po poklicu bom prodajalka. (Eva Črnčič)

Nekoč, ko bom mama, bom zelo rada imela svoja dva otroka. Imela bom službo in veliko bom delala. Moja otroka bosta hodila na OŠ Lenart. Imela bom fanta. Imeli bomo psa. Moji punči bosta imeli svojo sobo in eno igračo za spanje. Lahko se bosta skupaj igrali. Midva z mojim fantom bova spala skupaj. Zgodaj bom vstala. (Sara Ignjatić)

Nekoč, ko bom odrasla, bom imela moža z imenom Marcus. Imela bom pet otrok, tri punce in dva fanta. Ne vem, ali bo moj mož strog ali prijazen. Jaz bom prijazna. Upam, da se bodo moji otroci razumeli. Imeli se bomo radi. Jaz bom urejena mama. (Tia Hana Majcenovič)

Ko bom mama, bom imela pridne otroke. Zelo jih bom imela rada. Delala bom v svoji trgovini. Lepo bom oblečena, imela bom verižice in obleke. Ko bom imela dovolj denarja, jim bom kupila, kar bodo hoteli. Očeta bom tudi imela rada. Upam, da bom imela tri otroke - imela bi punčko Evo, punčko Evelino in fantka Tomaža. (Rebeka Gonza)

Nekoč, ko bom velika, bom mama. Imela bom dva otroka. To bosta dve punčki. Bom stroga mama. Vozila bom črn avtomobil. Moji lasje bodo dolgi. (Nuška Škrlec Demšar)

Ko bom mama, bom imela enega otroka. Ime ji bo Eva. Imela jo bom zelo rada. Z njo se bom igrala. Vsega, kar si bo zaželela, ji ne bom kupila. Imela bom lepo frizuro in lepo obleko. Vozila bom avto, ki bo moder ali bel. Imela bom še psičko Piko. (Evelina Lavrenčič)

Ko bom ata, bom imel enega otroka. Otroku bo ime Matej. Hodil bom v službo. Zelo rad bom imel svojega sina. Ko bom prišel domov, se bo moj sin veselil, da sem prišel iz službe. Nato bova pojedla kosilo in se ulegla na kavč. Ob štirih bo imel Matej trening nogometa. Ko bo večer, bom prebral Mateju pravljico za lahko noč. (Tai Muršec)

Ko bom ata, bom lepo skrbel za družino. Imel bom dva otroka. Po poklicu bom fizioterapevt za šport. Veliko se bom igral z njima. Lepo bom urejen. Zaslužil bom veliko. Imel bom ženo. Imeli bomo muco. Otrokoma bo ime Nejc in Karl. Razvajal jih bom. (Saša Vukovič)

Učenci 2. a razreda

VELIK

Takrat, ko bom velik in bogat,
takrat ne dobi me noben škrat.
In bogat bom takrat,
ko v srcu svojem našel bom zaklad.
Ta zaklad nosi vsak.
Vsak lahko je bogat,
saj vsi imamo moč,
da to postanemo nekoč.

Tilen Kokol, 5. a

LIKOVNA PESEM

V naši ulici imamo
takšno drevo, da se vsi
sadjarji samo sprašujejo,
čigavo je to. Ali je čudež
matere narave ali je samo kup
stare NJEGOVO šare?

DEBLO
JE KAKOR
ZIDAN
MOST,
ŠE VETER
MU NI KOS.

Aljaž Peklar, 5. b

MOJ DEŽNIK ME LAHKO POPELJE ...

Nekega dne sem se igral z dežnikom. Bil je zelo, zelo močan veter. Nato se je dežnik napihnil z zrakom, dvignilo me je v zrak. Starši so me samo gledali, kako se dvigujem v zrak. Neslo me je daleč, daleč, dokler nisem pristal v deželi iz kock. Moral sem preživeti, zato sem si naredil sekiro. Sekal sem les in si gradil hišo. Kadar sem si zaželel, sem se lahko vrnil domov ali pa šel nazaj v deželo iz kock.

Gašper Marđetko, 3. c

Če bi imela bel dežnik, bi me popeljal v deželo oblakov in letečih sladkornih pen. Tam bi lahko letela z oblaki in jedla sladkorno peno. Neko noč sem zaspala že ob 18.00. Sanjala sem, da se igram. Toda začelo je deževati in zelo je bilo vetrovno. Šla sem po beli dežnik. Ko sem prišla ven in odprla dežnik, me je odneslo v oblake. Vedno višje in višje. Naenkrat sem pristala na oblaku. Videla sem letečo sladkorno peno. Poletela sem in to je bilo neverjetno! Končno so se mi sanje uresničile! A kar naenkrat sem padla v hišo. Zbudila sem se v postelji. A vedno, ko sem šla spat, sem dalje sanjala, da letim v oblakih okoli sladkorne pene.

Anuška Fluher, 3. c

Ko zaprem oči, se mi zazdi, da letim s čarobnim dežnikom, ki me popelje v deželo lego kock. Vsaka stvar je iz kock: majhnih, velikih, tankih in debelih, različnih oblik in velikosti. Tudi ljudje so iz kock. Svojo obliko lahko zamenjaš. Vedno, ko kdo v resničnem svetu sestavi kakšno stvar, se ta pojavi v mojem čarobnem svetu. V mojem čarobnem svetu je vse moje velikosti in vse oživi. V mojem svetu sem jaz kraljica. Ko pa odprem oči, se spet vrnem nazaj. Tam bi ostala. A vem, da se vedno lahko vrnem tja, v mojo čarobno deželo lego kock.

Eva Kaučič, 3. c

Nekega dne, ko sem šel v šolo, sem našel dežnik. Ampak to ni bil navaden dežnik, to je bil čudežni dežnik, ki je lahko balon. Vzel sem ga in odpeljal me je v deželo živali. Tam so bile vse vrste živali in vse sem preučil. Potem sem srečal Jurija in našla sva bonbon za pamet. Spoznala sva vse vrste živali. Srečala sva tudi tasmankega tigra, dodo ptiča in celo dinosavra. Postala sva znana po vsem svetu. Odletela sva v šolo in postala sošolca.

Andraž Petek, 3. c

MOJ DEŽNIK ME LAHKO POPELJE ...

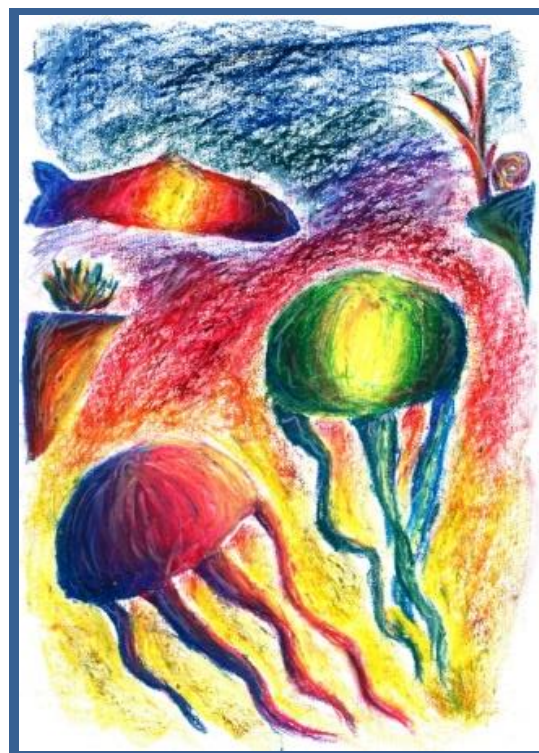
Moj dežnik me popelje v deželo čarovnije,
v sanje prelepe, na otok samotni,
kjer opice, žirafe in sloni živijo.

V deželi čarovnije
so čarovniki doma, ki govorijo: magija je težka,
njim se tega več ne da.

V sanjah sanjam same lepe sanje,
kot so čudoviti gozdovi, v katerih lisičke,
medvedi in divji zajčki živijo.

Na samotnem otoku
zraven opic, žiraf in slonov,
ki tam živijo,
pa kapelica stoji.
V njej rada molim in se veselim.

Nika Vezovnik, 3. c

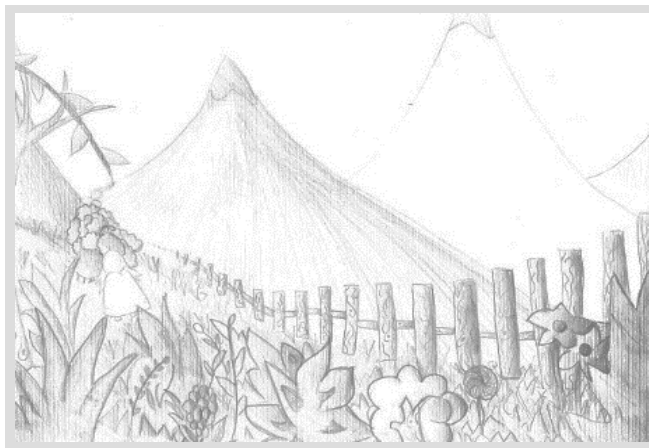


Tjaša Rojko, 9. a

ZMAJ IN RESEN ČLOVEK

Nekoč, pred davnimi časi, je za devetimi gorami živel resen človek. Ker je bil zelo bogat, je živel v gradu, ki se je imenoval Zala. Imel je tudi velikega stražarja. To je bil zmaj Dina. Zelo rad se je izmuznil v sobo in ga prestrašil. Neke noči, ko so stražarji zaspali, sta resen človek in Dina pobegnili. Resen človek je govoril: Jiha, jiha, gremo Dina. To sta storila, ker sta hotela biti vsaj enkrat sama. Nato sta se vrnila nazaj v grad, preden bi ju kdo videl. Zjutraj je bilo vse spet normalno. A pozabila sem povedati, da se Dina zna zelo dobro skriti, ker je poseben zmaj, ki spreminja barvo telesa.

Manca Lihtenvalner, 3. c



Elis Fric, 8. a



Gala Župec, 9. a

PUNČKA IN ROLERJI

Punčka je šla rolat v park. Imela je čelado in ščitnike. Padla je in tekla ji je kri. Fant je poklical na pomoč. Prišla je gospa iz parka in ji pomagala. Punčka ni bila več žalostna.

Tina Danko, 1. a

Nekoč je živela Mojca. Nekega dne si je zaželela, da bi se šla v park rolat. Neko popoldne so se šli v park rolat. Ko so prispeli v park, si je Mojca obula rolerje in se začela rolati.

Saraja Lorenc, 1. a

Lara se je šla rolat v park. Obula si je rolerje in dala na glavo čelado. Nato se je šla rolat, a se je spotaknila čez kamen in padla na koleno. Še sreča, da jo je videl njen prijatelj Jan, ki je poklical svojo mamo, ki ji je ovila nogo. Nato so vsi odšli na sladoled.

Zara Vezovnik, 1. a

SKRB ZA ZDRAVJE

Vsi skrbimo za svoje zdravje. Maša sedi na kozi in se nič ne boji, Maks igra košarko, Lili in Nika igrata badminton, Miha se kotali po blazini, Marko brca žogo, Taj skače čez kolebnico, Nina sedi na klopci, Luka pa pleza po lestvi. Vsi so veseli.

Zara Vezovnik, 1. a

NA PLANINI

Ovce so se lepo pasle in jim je bilo lepo. Pastir je bil vesel in prijazen. Sonce je močno sijalo in vreme je bilo lepo.

Nadja Merčnik, 1. a

Nekoč, pred davnimi časi, so živeli na planinah ljudje. Imeli so nahrbtnike za potovanje. Tam so videli drevesa, smreke, hiše, ovce, potoček in travo. Živel so srečno do konca svojih dni.

Tina Danko, 1. a

Nekoč so živeli ljudje. Živel so na planini. Tam je bilo zelo lepo, imeli so tudi ovce. Lepo so skrbeli za njih. Tam je bilo velikokrat sonce.

Saraja Lorenc, 1. a

Bezjakovi in Kolaričevi so šli na planine. Srečali so glavnega pastirja. Dogovorili so se, da bodo za en teden prespali. Razpakirali so in se odpravili spat. Zjutraj so se zbudili ob šestih, ker so si nameravali ogledati planino. Na planini so videli sonce, gore, ptice in drevesa. V nedeljo zjutraj so spakirali stvari, se poslovili in odšli domov.

Zara Vezovnik, 1. a

KRAVA IN ČEBELE

Živela je krava. Zelo je imela rada čebele. Ampak nekega dne je čebela kravo pičila v rit. Krava je kričala na ves glas: Au, au, au, to boli. In potem krava ni več upala gledati čebel.

Ana Kos, 2. b

KRAVA IN VIOLE

Krava se je sprehajala po Mariboru. Želela je na derbi Maribor - Olimpija, a ni in ni dobila karte. Šla je domov gledat tekmo in je navijala.

Žiga Trop Murko, 2. b

DEKLICA NATALIJA

Nekoč je živela deklica Natalija. Imela je dve sestri. Mati ni imela denarja, zato je hodila delat k bogatašem. Ko je zaslužila dovolj, so se šle šolat in dobile so službo. Obogatele so, a ostale dobrega srca.

Špela Orsagovič, 2. b



Gašper Kramberger, 3. b (Ilustracija pravljice Pekarna Mišmaš)

MOJA PSIČKA LOTI

Nekega lepega sončnega dne se je enostarševska pasja družinica potepala. A potem so se razgubili. Pasja mamica Kala je bila v velikih skrbah. En mladiček pa je prišel k nam. Bila sem zelo vesela, ker obožujem pse. Odšli smo na sprehod, da bi ji našli lastnika. Spraševali smo po vseh hišah, a vse je bilo zaman. Prespala je pri sosedih. Ko smo jo šli naslednji dan pogledat, je ni bilo več. Sosedji so nam povedali, da so našli njenega lastnika. Ko so povedali lastnikovo ime, se je moja mami spomnila, da je ta lastnik njena nekdanja učenka. Šli smo pogledat psičke. Bilo jih je 9. Odločali smo se, ali bi imeli psa ali ne. Končno mi je mamo in atija uspelo prepričati, da bomo imeli psa. Ko smo jih spet odšli pogledat, sta bila samo dva. Vzeli smo enega in odšli domov. Dolgo smo se odločali, kako ji bo ime. Po treh dneh razmišljanja smo prišli na ime Loti. Izvedeli smo, da je njen oče bil pasji policist. To nam je razložilo vse njene spretnosti. Zdaj se nam zdi, da je zelo primerno, da jo imamo.

Živa Jemenšek, 4. b

ANA IN NJENA PAPAGAJA

Nekoč je živela gospa z imenom Ana. Živel je v bloku s svojim papagajem Nikom. Nik je Ano oboževal in ona njega. Nekega dne pa je Ana storila veliko napako. Kupila je še enega papagaja, čeprav je vedela, da je Nik papagaj samotarske vrste. Kupila je papagaja Kikija. In kar je bilo še huje, dala ju je v isto kletko. Nik je začel kihati in kašljati. Toda Ana se ni zmenila za to. Govorila je: »Kako sta prisrčna! liii!« Nik je sklenil, da bo ponoči, ko bosta Kiki in Ana zaspala, pobegnil. Zvečer je poskrbel, da Ana ni zaprla vrat kletke do konca. Že prej se je pozanimal, kje je hišni ključ in Anina stara svetilka. Ko je videl, da je Kiki zaspal, se je splazil do spalnice in videl, da je tudi Ana zaspala. Potem je zletel do vrat, jih odklenil ter odletel v temno noč. Seveda je prižgal svetilko. Zjutraj je Ana klicala na pomoč in vpila, da so ji ukradli papagaja. To je zbudilo Kikija in vso sosesko. Ana je obvestila policijo. Medtem pa je Nik našel orla. Ta mu je povedal, da že dve leti išče svoj dom. Niku je predlagal, naj se vrne domov, preden bo prepozno. Nik je menil, da je orel pameten, zato ga je ubogal. Ko ga je Ana zagledala, se je zelo razveselila.

Ema Veronik, 3. b



KROKODILČEK

Predavnimi časi je živela ena krokodilka. Ta krokodilka je v svojem domu skrivala jajca. Čakala je in čakala, da se izvalijo mladički. In glej, končno so prišli na plano. Bili so trije. Najstarejšemu in srednjemu krokodilčku so že začeli rasti zobje in vedno močnejša sta bila. A najmlajšemu še vedno niso začeli rasti zobje in ni bil tako močan kot njegova brata. Pri mami se je stiskal, ko sta druga dva krokodilčka že odšla na njun prvi lov. Mladički so rastli in rastli, čez nekaj časa so se morali odseliti od matere. Starejša krokodilčka sta mamo objela in brez problema odšla. Najmlajši krokodilček pa ni hotel iti. Tako mu reče: »Pojdi, naj te ne bo strah.« »Ampak mami, nočem ubijati živali tako kot moja brata. Hočem imeti prijatelje!« »Daj no, ne išči izgovorov,« mu zabrusi mati. Tako je tudi najmlajši krokodilček odšel. Srečal je zajčka in ga nagovoril: »Pozdravljen zajček. Bi bil moj prijatelj?« Zajček pa mu ni nič odgovoril, samo hitro je odskakljal v stran. Med bežanjem pa se mu je zataknila tačka ob kamen. Do njega sta prišla krokodilčkova brata in se oblizovala: »Mmmm... kako slastno izgleda.« »Na pomoč!« je zaklical zajček. Ko je to zaslišal krokodilček, je prišel hitro, kolikor je mogel. Odmaknil je kamen, da sta lahko zbežala. Tako sta postala najboljša prijatelja.

Živa Jemenšek, 4. b

PRI NARAVOSLOVJU RAD DELAM POSKUSE

Od začetka četrtega razreda pri naravoslovju rad delam poskuse. Poskusi me zanimajo zato, ker se iz njih marsikaj naučim. V šoli pred razredom in učiteljico predstavim svoje delo. Učiteljica mi ponavlja da plus. Dne 25. 4. 2017 sem v razredu predstavil poseben poskus. Ta poskus predstavlja fosil. Fosil je ostanek odmrlih okamnelih rastlin in živali. Ta poskus sem naredil tako, da sem izbral 4

predmete in jih namazal z oljem. Nato sem tetrapaku od mleka odrezal zgornji del. Na notranji strani sem ga namazal z oljem, da bo fosil šel lažje ven. Potem sem v vedru zmešal mivko in mavec. Nato sem v vedro vlil jogurtov lonček vode in premešal. Kasneje sem zmes vlil v tetrapak od mleka. Počakal sem, da se je strdil. Nato sem na zmes položil predmete. Ko se je vse popolnoma strdilo, sem še enkrat zmešal mivko in mavec. Dodal sem en lonček vode in premešal. Potem sem to zmes vlil na predmete in počakal, da se strdi. Ko je bilo suho, sem s pomočjo dedka s sekiro izklesal predmete.

Marcel Čučko Grajner, 4. b

TIMOVE SANJE

Nekoč je živel deček po imenu Tim. Živel je v bogati družini z velikim dvoriščem in lepo hišo. Neke noči, ko je šel v posteljo in zaspal, je imel grozne sanje in ni mogel zaspati. Sanjalo se mu je, da starša nista imela službe z dobro plačo, ampak sta še le iskala službo z dobro plačo. Naslednji dan je šel Tim v šolo, kjer ni imel prijateljev in dobrih ocen. Vsi v razredu so se norčevali iz njega. Zazvonil je zvonec zadnje šolske ure. Tim je žalostno korakal domov in premišljeval, kdaj bo tega konec. Starša sta štela plačilo, ki sta ga dobila, da so lahko kupili hrano. Pri večerji ga je mama vprašala, kako je bilo v šoli. Tim je odgovoril v redu, vendar se je mami zlagal, saj ni hotel zatožiti prijateljev. Zjutraj je šel v šolo in se postavil za sebe. Rekel jim je, naj ga nehajo izzivati, ker jih bo zatožil, a so se mu smejali. Še kar naprej so ga izzivali, da je res zatožil sošolce. Učiteljica jih je skregala, saj so se že dva dni norčevali iz njega. Tim je bil vesel, da ga niso več izzivali. Domov je odšel ponosno. Mama in oče sta imela zelo dobro novico, ker sta dobila zelo dobro službo. Doma so skupaj igrali karte in gledali televizijo. Tim se je veselo zbudil iz sanj in šel v šolo. V šoli je dobil tri petke in spričevalo. Sošolci so mu zavidali, zato so ga izzivali celo šolsko uro. Tim se ni odzval, ker je vedel, da bo jutri boljše. Jutri bodo pozabili svojo tekmovalnost in ostali bodo prijatelji zadnjih nekaj dni. Doma je veselo povedal, kako je bilo v šoli. Mama in oče sta ga močno objela k srcu in ga pohvalila.

USTVARJALI SMO V ANGLEŠKEM JEZIKU

BANANA SPLIT

One banana cut in half,
three scoops of my favourite ice cream.
They all make my heart laugh.
On top I add plenty of whipped cream.
Put it all in a cup to fit.
That's how you make banana split.

Ana Breznik, 7. a



MY BREAKFAST

One slice of bread,
jam on it,
every day for breakfast
I like it!

Together with a cup of tea
I go into a new day
full of joy and free.

Anja Ketiš Radič, 7. a



SAKSOFON

Saksofon je instrument. Sestavljen je iz štirih delov, to so jeziček, vrat, ustnik in trup. Izdelan je iz kovine. Polakiran je z zlato barvo. V višino meri 30 cm, v širino pa 13 cm. Spada v družino pihal, saj v njega pihamo. Poseben pa je zato, ker ima več kot 20 tipk in tehta 6 kg.

Ana Pšajd, 5. b

ZVITI GLEŽENJ

Bilo je leto 2012 in stara sem bila šest let. Bil je moj prvi šolski dan. Zjutraj sem zgodaj vstala in komaj čakala na čas, ko bom prvič stopila v šolo. Za dobrodošlico v šoli smo dobili hiške iz gline. Po sprejemu smo se odpravili domov. Doma sta nas že čakala moja bratranca. Čeprav sta veliko večja, sta se zmeraj igrala to, kar sem hotela jaz. In seveda smo se igrali mojo najljubšo igro – skrivalnice. Čez nekaj časa so se v igro vključili še moja mama, Nina in sestrčna Nika. Poznala sem vsa možna skrivališča in sem se res dobro skrivala. Na vrsti za štetje je bil bratranec. Ko je začel štet, smo vsi stekli na različne strani. Jaz sem stekla po hribu navzgor do največjega drevesa in se skrila za njim. Minilo je veliko časa, a me še niso našli. Zazdelo se mi je, da so pozabili name. Stekla sem po hribu navzdol, da bi preverila, če se še igrajo. Na hribu so bile manjše luknje in jaz seveda nisem gledala pod noge. Stopila sem v eno izmed lukenj in si zvila gleženj. Nekaj časa sem ležala na tleh in jokala. Prišla je mama in me takoj odpeljala v bolnico, kjer so mi namestili mavec. Nekaj tednov nisem smela ne v šolo ne ven. To je bil zame najslabši začetek šole.

Eva Čeh, 5. b

NESREČA S KOLESOM

Bil je lep sončen dan lani v juniju in bil sem pri babici v Benediktu. Tam imam dobrega prijatelja Žana, ki je star 17 let, in z njim sva se vozila po Benediktu. Bila sva na poti v Štajngrovo, kjer je dom njegove babice. Spustila sva se po cesti po hribu navzdol, ko je Žan naenkrat zavil proti slaščičarni. Mislil sem, da je kaj nujnega, in sem hotel zaviti še jaz. Vendar je pri hitrosti 30km/h skoraj nemogoče zapeljati v ovinek. Začel sem zavirati in bil sem vedno bližje ovinku. Hotel sem zapeljati vanj, vendar so to otežili kamenčki na cesti, na katere sem zapeljal. In BUM! Padel sem s kolesa v kratkih hlačah in kratki majici. Imel sem krvavo koleno, po trebuhu mi je tekla kri in komolec sem imel zelo odrgnjen. Zelo me je bolelo. Na srečo je imel Žan pri sebi telefon in je poklical svojega očeta, ki naju je odpeljal domov. Žanova mama me je oskrbela in mi dala obliže na rano. Na srečo nisem imel hujših poškodb. Naučil pa sem se tole: Če je na koncu hriba ovinek, se nikar prehitro ne zapelji vanj.

Žiga Žižek, 5. b

NEZGODE NA MORJU

Bili smo na morju in nekega jutra smo se šli po zajtrku kopat. Po kopanju smo šli kuhat kosilo. S prijateljem Anejem sva se igrala, ko sem stopil na okrogli klin, ki mi je naredil na sredini noge grdo luknjo do kosti. Nato sem začel jokati, a me nihče ni slišal, saj sem jokal zelo tiho. Potem me je le slišala Anejeva mama, ki je poklicala mojo mamo. Oče in mama sta me odnesla do naše prikolice, kjer sta me oskrbela. Več dni nisem šel v morje, saj bi me peklo. Ko pa se je rana zacelila, sem šel spet v morje. Naslednji dan pa sem stopil na ostro školjko, ki mi je naredila luknjo skoraj na enakem mestu, kot sem jo že imel, a ni bila tako globoka. Res je bilo neprijetno, a pomembno je, da sem bil na morju. To školjko pa še danes hranim za spomin.

Vito Ivančič, 5. b

ŠE NIKOLI ME NI BILO TAKO STRAH

Bilo je predlani, ko smo se z avtodomom odpravili na morje v Medolin. Na morje sva s sestro šli z babico, dedkom in sestrčno Laro. Ko smo po dolgi vožnji končno prispeli, smo najprej poiskali številko parkirnega mesta za avtodom. Ko je dedek videl, da bomo imeli avtodom pod drevesom, kjer je senca, je bil presrečen. Ker je bila pot dolga, smo si privoščili pice, ki so jih pekli nasproti nas.

Ko smo se najedli, smo se preoblekli v kopalke in odšli do najbližje plaže. Odložili smo brisače, se namazali s kremami in šli v morje. Tam smo se igrali različne igre v vodi, kot so metanje žoge, potapljanje in vožnja z blazinami. Še preden se je stemnilo, smo se umili, se preoblekli in šli na večerni sprehod. Tam smo zagledale lunapark. Kupili smo žetone in se sprehajali od enega igrala do drugega. Po večernih dogodivščinah pa smo se odpravili spat. Takšni so bili vsi naši večeri. En večer pa je bil drugačen od drugih. S sestro in sestrično smo se odločile za nočno kopanje. Babica in dedek sta nam to dovolila. Z blazino smo se odpravile na morje. Ko smo stopile v morje, pa smo začutile sluzasto vrstico okoli naših nog. Zagledale smo mrtvo ribo. Takoj smo vse tri naenkrat skočile na blazino in začele kričati. Ko nas je strah minil, smo spet zagledale nekaj čudnega. Plavalo je po vodi in bilo je črne barve. Začele smo hitro plavati proti kopnemu. Naslednji dan smo ugotovile, da je bila le črna posoda za bencin. Same sebi smo se smejale, saj smo se prestrašile ene posode, ki jo je nekdo vrgel v morje. Spoznale smo, da moramo ohraniti mirno kri.

Nina Čeh, 5. b

MOJE POČITNICE

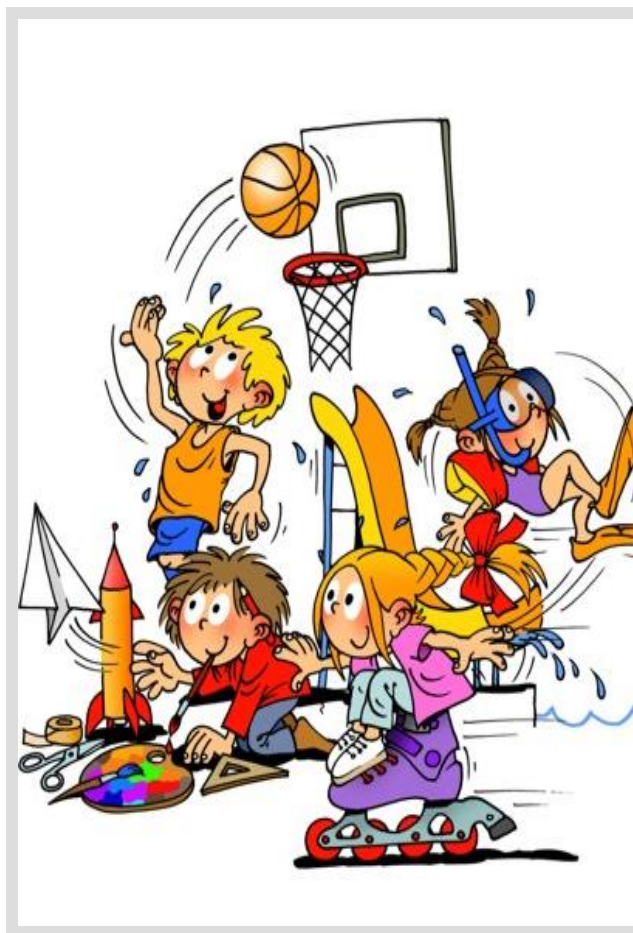
Bil sem na morju v Umagu. Od doma smo odšli v četrtek. Če bi hotel uganiti, koliko časa smo se vozili, bi rekel, da 4 ure. Ustavili smo se na bencinski črpalki, kjer smo natočili bencin. Ko smo prišli v Umag, smo bivali v enakem apartmaju kot lani. Tam smo bili 6 dni. Domov smo odšli v nedeljo, ker je moj bratec Tomi zbolel. Kopali smo se v bazenu ob morju. Tam ribe ne prijemajo, zato bi vam svetoval, da tja ne hodite ribariti za prvomajske počitnice. Ko smo v soboto odšli na sprehod, sem videl 4 potepuške mačke. Stavba z bazenom ima tudi zunanje bazene. Videla sva tudi neko ladjo, za katero mi je mama rekla, da poleti šprica vodo. Ko sva bila nekaj kilometrov od apartmaja, sva videla 7 martinčkov. Nabral sem nekje 14 školjk. Ko sem hotel skočiti z enega kamna na drugega, sem padel in si opraskal roko.

Jurij Horvat, 3. c

POČITNICE IMAMO ZATO, DA ...

si odpočijemo,
mami čisti hišo,
babici in dedku ni dolgčas,
lahko razmečeš sobo,
si spočijemo glavo od šole,
se imamo lepo,
se lahko igramo in kopamo,
si tudi učiteljica oddahne,
lahko spimo pri babici,
se ne učimo in lahko norimo,
se zabavamo in ležimo na kavču,
se lahko družimo z družino in kam odpotujemo,
si tudi mama oddahne in ima mir,
razmetavamo in ne pospravljamo,
se lahko z bratom kregava in stepeva,
lahko dolgo spiš,
ni treba računati in se igramo igre,
nas starši strežejo,
greš v Europark in tam kaj pojemo,
se naspimo,
povabim prijatelje na zabavo v pižamah,
si poiščem fanta in se mi spočijejo možgani.

Učenci 2. a razreda



VROČINA!

Spet ta smešna vročina,
ki na nič se ne rima!
Vročina ima dva pomena.

Pri prvem zbolíš
in se bojiš.
Pri drugem ti je vroče
in vse se ti zdi nemogoče.

Ah, ta vročina,
res grozna je bolečina.
Ko jo dobiš,
tako zbolíš.

Vse te boli in
v glavi se ti vrti.
Edina stvar, ki ti
lahko pomaga,
je topla mamina razvada.

Tjaša Kokol, 6. a



SLADOLED

Ko sonce pride na spregled,
meni zalušta se sladoled.
Tako prvi dan
si privoščim kepic že cel kup.

Pa naj vam povem,
kako se streže tem stvarjem.

Banana se mi nasmiha,
jagoda pa se nesramno umika,
kivi bi se rad družil,
jaz bi pa se kar z limono poslužil.

Kar vse naenkrat si privoščim
in potem na koncu se še RAZPOČIM.

Tilen Kokol, 5. a

SREČANJE S STARŠI – 6. RAZRED

V mesecu februarju smo z učenci 6. a in 6. b razreda pripravili srečanje s starši. Učenci so zaigrali na različne instrumente in se pokazali kot nadarjeni glasbeniki. Svojim staršem so dali nekaj nasvetov za vzgojo (povzeli smo jih po M. Puhar), nato pa smo vsi skupaj zapeli Dan ljubezni. V tednu, ko se je odvijalo naše srečanje, smo praznovali valentinovo in zato so učenci staršem narisali recept za ljubezen ter jim ga podarili v ličnih kuvertah. Po nastopu smo skupaj s starši ustvarjali verižice za pustno masko.

Simona Peserl V., Tatjana Kraner, Tadeja Kurnik H.



PUSTNA POVORKA

Osnovna šola Lenart je tudi letos na pustno soboto sodelovala na pustni povorki v Lenartu in tako pomagala ohranjati tradicijo pusta v kraju. Sodelovale so različne skupinske maske: šolski forenziki, ki so preganjali ptičjo gripo, ure, oblaki, cigani, ki so z veseljem prerokovali in pobirali staro železje,

in kuharji, ki so veselo kuhali. Na obisk je prišel s svojim spremstvom tudi Trump, ki je s seboj pripeljal zid in nekaj Mehičanov. Zimo pa so pomagale preganjati tudi številne individualne maske.



NATEČAJ EVROPA V ŠOLI: SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Tema natečaja Evropa v šoli za šolsko leto 2016/2017 je bila SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI. Nacionalni odbor natečaja, ki deluje pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije, je sledil večkrat izraženim željam otrok in mladih, da želijo bolj opazno in odločujoče mesto pri načrtovanju svoje prihodnosti, prihodnosti lokalnega okolja, Evrope in sveta. Zato ni naključje, da so na Otroškem parlamentu 2016 za letošnjo temo izbrali naslov Otroci in načrtovanje prihodnosti. V kakšnem svetu želijo živeti, pa so otroci razmišljali tudi v številnih aktivnostih v Tednu otroka oktobra 2016.

Naši učenci so ustvarjali na likovnem in literarnem področju. Nekaj nastalih del na natečaju najdete tudi v tem časopisu. Na šolskem nivoju smo izbrali po pet del za posamezno kategorijo in jih poslali na regijski nivo. Kar nekaj učencev je bilo uspešnih na regijskem izboru in so bila njihova dela poslana na državni nivo: Gaj Šenveter, 2. b (mentorica Marjetka Šenekar), Tija Lovše, 3. c (mentorica Andreja Habjanič), Iva Viktorija Bokan, 4. a (mentorica Branka Keser), Lara Kaučič, 5. a (mentorica Mia Peserl), Neža Golob in Hana Šalamun (obe 6. a, mentorica Leonida Rokavec), Mark Kaiser, 9. a (mentorica Andreja Štancer) ter Zala Breznik, 9. a (mentorica Tadeja Kurnik Hadžiselimovič). Učenci, ki so se uvrstili na državni nivo natečaja, so se za nagrado udeležili zaključne prireditve, ki je potekala v Ljubljani.

Simona Peserl Vezovnik, koordinatorica natečaja



27. OTROŠKI PARLAMENT: OTROCI IN NAČRTOVANJE PRIHODNOSTI

Kakšen človek želim postati? Kje se bom znašel čez 5, 10, 20 let? Kakšno bo življenje na zemlji v prihodnosti? Katere vrednote so najpomembnejše? O vsem tem so mladi parlamentarci razmišljali na letošnjem šolskem parlamentu. Dvourni program šolskega parlamenta je bil torej zelo pester, mladi parlamentarci so na široko razpravljali, delili svoje razmišljanje z ostalimi, podali kakšen nasvet za boljši jutri, slišali smo tudi nekaj pesmi in želja ... Tudi naš ravnatelj, gospod Marjan Zadravec, je kot gost letošnjega otroškega parlamenta spregovoril nekaj besed: »Dragi učenci, vsako leto je na parlamentu zelo zanimiva tema. Letos še posebej - PRIHODNOST. Za sabo že imam nekaj desetletij službe in je le-ta bolj proti koncu profesionalne poti. Pred vami pa je še čisto vse: od poklicne poti do tega, kje boste živeli, v katero smer boste šli v zasebnem življenju ... Včasih pa me prav zaskrbi, kaj pravzaprav pomeni, da boste na svoji profesionalni poti petkrat menjali svoje poklice, da boste opravljali poklice, ki jih še sploh ni, in učitelji ne vemo, v katero smer zadeve peljati. Zato bo prav zanimivo slišati vaša razmišljanja in tudi naša - torej razmišljanja gostov. Seveda pa je pomembno, da imate zdravo in prijetno otroštvo. Vsem skupaj pa želim, da bomo konstruktivni, uspešni in da bomo prišli do zaključka, ki bo dal konstruktivne smernice, cilje za bodoče - za parlament - in še pomembneje - za vaše življenje.«

Po parlamentu pa sem intervjuvala policista, gospoda Firbasa, in nekaj učencev:

Katere vrednote so po vašem mnenju najpomembnejše in kakšne bodo v prihodnosti?

Danes so najpomembnejše vrednote prijateljstvo, mir svoboda, ljubezen, zdravje, družina. V prihodnosti pa je zelo težko reči, katere vrednote bodo pomembne, vendar pa mislim, da bo najpomembnejša vrednota mir. (g. Firbas)

Luka, ti si predsednik parlamenta. Kakšen napredek misliš, da nas čaka?

Čaka nas zelo raznolik napredek in tako kot smo se pogovarjali, bo najverjetneje tehnologija morda prevzela svet. (Luka Smonkar, 8. a)

Jurij, ti si predsednik 7. a. Kaj bi lahko sam naredil za boljši svet, za boljšo prihodnost?

Lahko bi pobiral odpadke, če je le mogoče, bi se sprehajal peš ali vozil s kolesom, da bi čim manj onesnaževal okolje, kupil bi le tisto, kar bi potreboval, in prepričan sem, da če bi vsak tako ravnal, bi se svet začel spreminjati na boljše. (Jurij Šuman, 7. a)

Katere vrednote pa so po tvoje najpomembnejše?

Družina, zdravje, lepo okolje in seveda prijatelji.

Katere pa so najpomembnejše vrednote med prijatelji?

Da se razumemo, se ne kregamo in da se podpiramo. (predsednik 8. b)

Timoteja, kaj si se pa ti naučila iz letošnje teme šolskega parlamenta?

Naučila sem se, da moramo čim manj onesnaževati okolje, saj je prihodnost v naših rokah. Morali bi poskrbeti da stvari, ki jih počnemo v sedanjem svetu, ne bi koristile le nam, temveč dobro vplivale tudi na prihodnje generacije

Kaj pa misliš glede tehnologije - ali so v preteklosti tudi poznali tehnologijo, kot jo poznamo danes, in kam nas lahko razvoj le-te pripelje v prihodnosti?

Ne, v preteklosti seveda niso poznali takšne tehnologije, kot jo poznamo danes, saj še ne dolgo nazaj sploh niso poznali telefonov. Današnja tehnologija pa na žalost pelje v vse večje onesnaževanje okolja. (Timoteja Kramberger, 7. b)

Po koncu debate nas je v več namenskem prostoru pričakala še pogostitev. Mladi parlamentarci Osnovne šole Lenart pa so izglasovali Domna, Luko in Davida, da bodo našo šolo zastopali na medobčinskem parlamentu.

Anja Ketiš Radič, 7. a

Letošnji otroški parlament, z naslovom **Otroci in načrtovanje prihodnosti**, je v Sloveniji potekal 27. po vrsti. Temo za razpravo so izbrali lanskoletni predstavniki nacionalnega otroškega parlamenta. Tema je pomembna otrokom in mladostnikom na poti odraščanja, saj vsak otrok kdaj pa kdaj razmišlja o sebi, o svetu okrog sebe in se pri tem sprašuje kdo sem, kam grem, kaj so moji cilji za prihodnost. Iz razgovorov z učenci sem zaznala, da občasno razmišljajo tudi o svetu v prihodnosti, kako bo čez 10, 20, 30 in več let, ko bodo naši učenci iz otrok in mladostnikov zrastle v odrasle ljudi, ko bodo zaključili šolanje in že imeli poklic, službo, otroke, pa svoje stanovanje ... Skozi različne podteme letošnjega otroškega parlamenta sem želela, da učenci poglobljeno razmišljajo, kakšen bi naj bil svet, v katerem bi želeli živeti, in kaj so na tej poti pripravljeni sami zase in kot posamezniki v skupnosti storiti.

V otroškem parlamentu so na naši šoli sodelovali vsi učenci od 1. do 9. razreda, učenci z nižjim izobrazbenim standardom in učenci posebnega programa vzgoje in izobraževanja.

Predstavniki oddelkov od 4. do 9. razreda ter predstavnik 9. razreda učencev z nižjim izobrazbenim standardom so se sestajali od začetka oktobra dalje. Udeležili so se desetih srečanj. Na njih so se pogovarjali o temah povezanih s prihodnostjo. Ker je tema široka, smo jo razdelili na štiri podteme, ki smo jih obravnavali v delavnicah, se seznanili z njihovo vsebino in o njih razpravljali. Te so: KDO SEM IN KAKŠEN ČLOVEK ŽELIM POSTATI? VREDNOTE NEKOČ, DANES IN V PRIHODNOSTI, MOJA /NAŠA PRIHODNOST ter OKOLJE V PRIHODNOSTI. Predstavniki so se seznanili tudi z veščinami govornega nastopanja. Na razrednih urah so predstavniki oddelkov sami ali ob pomoči razrednikov vodili pogovor o izbranih temah in pripravili likovne izdelke, plakate in razmišljanja, ki smo jih v dneh ob zasedanju šolskega otroškega parlamenta razstavili v večnamenskem prostoru.

S knjižničarko sva oblikovali priporočilni seznam knjig z vsebino, ki so bili na voljo v šolski knjižnici in bi nam ob branju lahko pomagale najti odgovore ali razjasniti kakšno vprašanje o življenju v prihodnosti. Učenci od 4. do 9. razreda so si v sklopu kulturnega dne ogledali predstavo Društva za boljši svet z naslovom Pojdi z menoj na časovni stroj, ki je še razširila in poglobila pogled na prihodnost ter zaokrožila delo otroškega parlamenta na šolski ravni.

Učenci 1. triade in nižjih razredov posebnega programa so v mesecu februarju delo opravili po oddelkih z branjem slikanic in pogovori na temi KAKŠEN BO SVET V PRIHODNOSTI in V KAKŠNEM SVETU ŽELIJO ŽIVETI. Svoja razmišljanja so narisali in zapisali.

V ponedeljek, 13. 2. 2017, pa smo imeli zasedanje šolskega OP, na katerem je sodelovalo 26 mladih parlamentarcev in povabljeni gostje, vodila pa sta ga učenca Luka Smonkar in Filip Vinter.

Razpravljali smo o treh tematikah: o svetu v prihodnosti, njegovem razvoju in napredku, o prihodnosti planeta s skrbjo za čisto okolje in prihodnosti človeštva, z vprašanjem, v katero smer se bodo razvijale človeške lastnosti in vrednote ljudi.



Po dvourni razpravi smo prišli do naslednjih zaključkov:

- Znanost in tehnologija v prihodnosti bosta zelo napredovali, vendar bomo pri uporabi vedno bolj razvite tehnologije morali paziti, da jo bomo uporabljali toliko, kolikor jo bomo resnično potrebovali (npr. da nam bo olajšala težka dela), ne pa dopustiti, da bi tehnologija upravljala z nami.
- Vemo, da želimo živeti v čistem in zdravem okolju, vendar premalo storimo za to. Potrebno je, da že danes začnemo prispevati k temu kot posamezniki in sledimo sprejemanju odločitev strokovnjakov.
- Želimo si, da bi zrastle v poštene, prijazne, spoštljive in čuteče ljudi, da bi bili takšni tudi ljudje okoli nas in da bi v družbi vladali prijetni medosebni odnosi. Vrednoti, ki nam pomenita največ, sta mir in družina.

Mladi parlamentarci so izbrali temo **ŠPORT (nekoč in danes)**, o kateri bi se želeli pogovarjati naslednje leto. Učenci so izglasovali tri predstavnike: **Luko Smonkarja** iz 8. a, **Filipa Vinterja** iz 6. b in **Domna Sirka** iz 9. b, ki so se 3. marca udeležili medobčinskega srečanja otroških parlamentarcev v CSG v Lenartu. Skupaj s predstavniki iz sedmih šol lenarškega območja so sodelovali v dveh debatah, razpravi in skupinski delavnici.



Naši trije predstavniki so se na pripravi (pa tudi samostojno) vsebinsko in govorno dobro pripravili ter suvereno nastopili v debati kot tudi v razpravi. Našo šolo so dobro zastopali, a ker so na zasedanje prišli sami najboljši, jim je v glasovanju zmanjkalo nekaj glasov, zato se letos niso udeležili regijskega in nacionalnega otroškega parlamenta.

Posebna pohvala velja Filipu Vinterju, ki je imel posebno vlogo na letošnjem medobčinskem otroškem parlamentu, saj je skupaj z učenko iz OŠ Voličina vodil celotno zasedanje. Za njegovo pripravljenost in sodelovanje na vseh pripravah ter vodenje mu čestitam!

29. maja je bilo v dvorani državnega zbora nacionalno zasedanje otroškega parlamenta, na katerem so mladi parlamentarci izglasovali temo za naslednje šolsko leto. In to je **Šolstvo in šolski sistem**. Ne dvomim, razprava na to temo bo zagotovo pestra!

Tadeja Volavšek, mentorica ŠOP

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO

V februarju se je naša učenka, Kiara Katan, udeležila pevskega tekmovanja z naslovom Otroci pojejo slovenske pesmi in se veseli, na katerem je sodelovalo veliko mladih pevk in pevcev. Na koncu je osvojila odlično tretje mesto. Poleg tega pa Kiara vselej s svojim čudovitim glasom polepša tudi naše šolske prireditve. Odločili smo se, da jo povabimo pred mikrofon, da nam kaj več pove o svojem talentu.

Kiara, zadnja leta si postala povsem nepogrešljiva na vseh prireditvah, saj s svojim glasom vselej navdušuješ. Od kdaj pa že javno nastopaš s petjem?

S petjem javno nastopam že kar nekaj časa. Najprej sem začela peti v zboru Kamenčki - to je bilo v času ko sem obiskovala vrtec. Potem v otroškem šolskem pevskem zboru, nato pa v mladinskem šolskem pevskem zboru. Od decembra leta 2015 pa tudi sama pojem na odru.

Kdaj pa si ugotovila, ali ti je kdo drug povedal, da ti petje resnično leži?

Tega mi sicer ni nihče povedal, ker sem ugotovila sama, saj me je petje zelo veselilo.

Ali se spomniš svojega prvega nastopa? Ob kakšni priložnosti se je zgodil ter kakšni so bili občutki pred in po njem?

Svoj prvi nastop sem imela v zboru Kamenčki, pela sem za materinski dan in spominjam se, da sem imela pred nastopom veliko tremo.

Ali imaš še zdaj tremo?

Da, vedno je prisotna, kljub temu da sem velikokrat stala na odru.

Kolikokrat na teden pa vadiš petje? Ali poješ kar vedno in povsod, kjer lahko?

Na teden vadam solo petje enkrat. Zelo rada pojem doma - v kopalnici, ne pojem pa na šolskih hodnikih, saj za to sploh ni časa.



Kiara smo spodbujali tudi na finalnem tekmovanju na Ptuju, kjer je dosegla odlično 3. mesto.

Kateri izmed nastopov ti je ostal najbolj v spominu in zakaj?

Najbolj mi je ostal v spominu finalni nastop Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, saj je šlo za nastop, ki se je predvajal po televiziji.

A ti je kateri stil petja še posebej blizu? Imaš med znanimi pevkami/pevci morda kakšnega idola?

Najraje pojem pop glasbo in to tudi zelo rada poslušam, saj mi ta zvrst najbolj odgovarja. Moj idol je Alessia Cara, sicer pa zelo rada poslušam tudi ostale pop pevce in pevke.

Verjetno pa so s petjem povezani še načrti v prihodnosti. Kaj si želiš v zvezi s tem?

Petje tudi v prihodnosti vidim zgolj kot hobi, saj si sebe kot poklicne pevke ne predstavljam.

Katera pesem pa ti je trenutno najbolj všeč in se najpogosteje vrti v tvojem repertoarju?

Trenutno mi je najbolj všeč pesem Stitches, ki jo poje Shawn Mendes.

Hvala, Kiara.

Anja Ketiš Radič, 7. a

EKO ŠPORTNI DAN

V petek, 21. aprila, smo imeli eko športni dan. Zakaj je bil eko? Eko je bil zato, ker smo zjutraj ob 8.00 posadili zelišča in nismo smeli imeti plastenk, ampak steklenice, ki se lahko večkrat uporabijo. Ko smo končali s sajenjem, smo odšli na dolgo pot proti Zavrhu. Ko smo prišli, sem videla velik zelen stolp. Na Zavrhu smo imeli malico, ki je bila zelo dobra. Po malici smo odšli nazaj proti šoli. Ko smo prišli nazaj do šole, smo lahko šli takoj domov. Se sprašujete, zakaj je bil športni dan prav eko športni dan? No, odgovor je, da je 22. aprila svetovni dan Zemlje.

Eva Grajfoner, 4. b

Na ta dan smo najprej zasadili zelišča. Nato smo se odpravili na pohod. Sprva smo mislili, da bo lahko hoditi, a potem so bili tako veliki hribi, da smo skoraj omagali. Ko smo prišli na Zavrh, smo sedeli na travi ali na stopnicah in čakali, da nam hišnik pripelje malico. Ko smo se najedli in napili, smo šli lepo počasi nazaj v Lenart. Med potjo nazaj smo srečali krave in nekaj avtomobilov. V šolo smo prišli utrujeni, ampak živi in zdravi.

Tina Tomašev, 4. b



V petek, 21. 4. 2017, smo se učenci 4. a in 4. b razreda v spremstvu učiteljic odpravili peš na Zavrh. V nahrbtnikih smo imeli pijačo in kakšen prigrizek, za malico pa sta poskrbeli učiteljici. Med potjo smo prečkali 2 mostova, videli smo race, krave, 2 kapelici in še veliko drugega. Ko smo prišli na Zavrh smo zagledali razgledni stolp. Načrt za razgledni stolp je leta 1962 izdelal sin generala Maistra, inženir Borut Maister. Načrt je predvidel 25 m visok leseni stolp. Svečana otvoritev stolpa je bila leta 1963. Leta 1979 ga je neurje tako močno poškodovalo, da je začel ogrožati domačine in obiskovalce. Leseni stolp so minirali, njegove ostanke pa odstranili. Od leta 1981 na mestu starega lesenega stolpa

stoji nov, 17 metrov visok kovinski stolp. Na Zavrhu si lahko poleg razglednega stolpa ogledamo še spominsko sobo generala Rudolfa Maistra. Leta 1982 so jo začeli urejati domačini na podstrešju Štupičeve vile. Vrata je odprla leta 1986. Soba je bila zelo dobro obiskana in je bila razglašena za kulturni spomenik občine Lenart. Nato je bila v postopku denacionalizacije, katere predmet je bila Štupičeva vila, vrnjena potomcem. Spominska soba se je zato morala umakniti. Leta 1999 so v obnovljenem zadružnem domu (sedaj kulturni dom) odprli novo spominsko sobo, ki sprejema številne obiskovalce.

Marcel Čučko Grajner 4. b

AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA

V aprilu je potekala akcija zbiranja odpadnega papirja. Akcija je bila zelo uspešna, saj smo zbrali skoraj 20000 kg odpadnega papirja. Veseli nas, da so se prav vsi razredi odzvali in zbirali papir. Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli k uspešnosti akcije. Vabimo pa vas, da že sedaj shranjujete papir za naslednjo akcijo, ki bo v jesenskih mesecih. Upajmo, da nam bo še dovoljeno, saj vlada spreminja zakon in bi naj po novem zbiranja papirja bilo dovoljeno samo komunalnim družbam.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	812	6.a	1343
1.b	367	6.b	1780
2.a	975	7.a	828
2.b	880	7.b	2492
3.a	559	8.a	1012
3.b	1552	8.b	1526
3.c	989	9.a	437
4.a	767	9.b	305
4.b	1563	ONIS	170
5.a	780		
5.b	755		



EKO tim OŠ Lenart

JUMICAR

V četrtek, 4. 5. 2017, smo se učenci 5. razreda vozili z avtomobili jumicar. Najprej smo imeli predavanje. Nato pa smo šli na igrišče, kjer je bil postavljen poligon. Razdelili smo se po skupinah. Ko sem bil na vrsti, sem dobil enak avto kot moj sošolec Tomaž. Najprej me je bilo malo strah, ampak nato sem hitro ugotovil, da je zabavno. Nekateri učenci so se zaletavali, nekateri pa ne. Imeli so veliko znakov in semafor. Na koncu smo pomagali pospravljati.

Žiga Zavernik, 5. a

Bila sem v prvi skupini, zato sem vozila prva. Ko sem prišla v avtomobilček, me je bilo strah, da ne bom znala voziti. Čez nekaj časa pa sem se navadila in bilo je zelo lahko. Poligon je bil odličen. Imel je prometne znake in semafor. Imela sem se lepo in bi še enkrat ponovila ta dan.

Lara Kovačič, 5. a

Šolski dan smo preživel na igrišču, kjer smo vozili avtomobilčke. Razdelili smo se v devet skupin. Bila sem v prvi skupini. Ko sem začela voziti, je bilo zelo carsko.

Saša Gjura Meke, 5. a

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Učenci četrtyh razredov, natančneje 12 tekmovalcev iz 4. a in 4. b razreda (Jakob Slana, Rok Babič, Klara Sedonja, Klara Škof, Lara Grbič, Maša Žibek, Marcel Čučko Grajner, Živa Jemenšek, Eva Grajfoner, Maj Tušek, Adelisa Dobaja in Julija Tompa), so se 11. 5. 2017 udeležili predtekmovanja za Otroško varnostno olimpijado, ki ga je organizirala Policijska uprava Maribor skupaj z Osnovno šolo Lenart. Tekmovanje je potekalo na hipodromu Polena v Lenartu na štirih tekmovalnih poljih, in sicer: poznavanje pravil o varnosti, sestavljanje logotipov povezanih z varnostjo, spretnostna vožnja s kolesom z dodatno nalogo ter požarna vaja, pri kateri so učenci zbirali vodo. Sodelovalo je 16 ekip iz bližnjih osnovnih šol. Učence sta pozdravila tudi ravnatelj naše šole ter župan občine Lenart. Intenzivna priprava na tekmovanje je zajemala urjenje veščin in spretnosti, učenje 56-ih pravil o varnosti, splošno ozaveščanje, sestavo logotipov ter razvijanje športnega vedenja, upoštevanje navodil in pravil iger, logično sklepanje in timsko naravnost ter sodelovalno učenje. Učenci so skozi tekmovanje nenehno dokazovali svoje znanje, spretnosti in veščine, pozitivno borbenost, medsebojno povezanost in hrepenenje po zmagi. Z dobro mero motivacije in spodbud so naloge reševali hitro, dosledno in po pravilih. Izkazali so se na vseh omenjenih področjih in dosegli odlično 4. mesto. Učenci se sprva niso zadovoljili, kot pravijo sami, z »nehvaležnim 4. mestom«, saj so finale zgrešili le za nekaj točk, a kot mentorica poznam njihov vložen trud ter znanje in sem ponosna na vsakega posameznika, saj je tekmovanje zahtevalo tudi nekaj sreče, ki jim pa v danem trenutku ni bila naklonjena. V mojih očeh so zmagovalci učenci OŠ Lenart in čestitam vsakemu posebej, saj kar zares šteje, je ozaveščanje otrok o varnosti in vsakdanjih nevarnih življenjskih situacijah, naš timski duh, sposobnost medsebojnega povezovanja, zaupanja in sodelovanja, neodvisno ustvarjalno razmišljanje, učenje odgovornosti in pozitivno sprejemanje poraza, ki učence pripravlja na življenje. Kot je nekoč zapisala M. Montessori: »Največje darilo, ki ga lahko damo učencem oz. otrokom, so korenine odgovornosti in krila samostojnosti.«

Iskreno se zahvaljujemo gospodu ravnatelju, vsem, ki so pomagali pri organizaciji, učiteljicam in učencem ter drugim prisotnim, ki so ustvarili spodbudno in pozitivno okolje. Brez vas nam ne bi uspelo. Iskrena hvala! Dragi člani tekmovalne ekipe, ponosna sem na vas!

Brankica Keser



Bil je lep, a vetroven dan, četrtek, 11. 5. 2017. Zbrali smo se na Poleni, kjer je potekala varnostna prometna olimpijada. Tekmovalo je veliko šol. Tekmovali so učenci 4. razredov. V prvi igri so metali kocko preko hrbta za točke. V drugi igri so sestavljali logotipe (policija, gasilci, civilna zaščita ipd). V tretji igri so se vozili s kolesi, v četrti igri pa so brizgali vodo v vedro. Navijali smo, kot da nam je šlo za življenje. Vpili smo: LENART! LENART! LENART! Imeli smo piščalke in plakate. Kljub vsemu smo bili zadovoljni s 4. mestom.

Izak Lorenc, 4. a

RADIJSKE URE

Tudi letos smo pripravili dve radijski oddaji ob prazničnih dnevih. Prva je bila jesenska ob dnevu varčevanja, dnevu OZN in ob dnevu spomina na mrtve. Drugo smo pripravili spomladi ob dnevu upora proti okupatorju in ob prvem maju. Ta nam je še posebej pri srcu, saj je obogatena z udarno glasbeno spremljavo. S pripravo in nato izvedbo je precej dela, vključenih je kar nekaj mentorjev in učencev, ki morajo »dati precej od sebe«. Posebnost naših oddaj je tudi to, da so unikatne, saj jih vsako leto pripravimo na novo. Zanimive so tudi zaradi nagradnih vprašanj in sladkih nagrad. Učenci šole so zelo zavzeti pri reševanju in tudi zelo hitri pri prinašanju odgovorov.



Gregor Zorko

DELO NA TERENU

Pri predmetu Likovno snovanje II in III so se učenci lotili tudi dela na terenu. Z akrilnimi barvami so poslikali nizki zid na starem balinišču v parku v Lenartu. Izbrali so pisane in igrive motive. Otvoritev prenovljenega balinišča in poletnega dogajanja v parku bo v soboto, 24. 6. 2017, ob 10. uri. Vabljeni!

Andreja Štancer



PROJEKT RASTEM S KNJIGO V ŠOLSKEM LETU 2016/2017

Letošnji sedmošolci so sodelovali v že enajstem projektu Rastem s knjigo. Cilj projekta je spodbujanje branja in seznanitev učencev z najbližjo splošno knjižnico. V torek, 6. 6. 2017, je tako 42 učencev naše šole obiskalo Knjižnico Lenart. Ga. Marija Šauperl, direktorica lenarške knjižnice, jim je knjižnico dodobra predstavila. Ob tej priložnosti je spregovorila tudi o nekdanjem Lenarčanu, sodniku in pisatelju Ožbaltu Ilaunigu – razstavo o njem so si učenci tudi ogledali – ki je pomembno zaznamoval naš kraj.

Večino časa pa so učenci preživeli ob nalogah, ki so se navezovala na letošnjo podarjeno knjigo oz. njenega avtorja. Eni so iskali knjige, povezane z drugačnostjo, drugi pa knjige, ki jih je napisal Vinko Möderndorfer. Na ta način so se preizkusili v iskanju gradiva in v kasnejši analizi ugotovili, da se knjiga, ki so jo dobili v dar, povezuje z obojim. Njen avtor je Vinko Möderndorfer, tematika knjige Kit na plaži pa drugačnost.

Menim, da sta obisk knjižnice in občutene besede ge. Šauperl sedmošolce dovolj nagovorila, da knjiga ne bo neprebrana obležala na polici. (Mimogrede, čeprav je knjiga mladinsko delo, na njej ne piše PREPOVEDANO ZA ODRASLE.)

Karolina Divjak, koordinatorica

PLANINSKI KROŽEK V ŠOLSKEM LETU 2016/2017

V letošnjem šolskem letu smo planinci OŠ Lenart opravili tri planinske pohode. Jeseni smo se sprehodili po Polhograjskem hribovju, o čemer smo poročali že v prvi številki glasila. Drugi pohod je bil bolj družabne narave, saj smo se srečali s planinci iz Pomurja in se skupaj podali iz Lenarta proti Zavrhu in nazaj. Tretji, zadnji pohod v tem šolskem letu, je bil po Pohorju, od Ruške kočice na Arehu (1246 m) do Klopnega vrha (1339 m). Pot je potekala po pohorskih gozdovih in mimo slapa Šumika. Planinci so pokazali veliko kondicije, predvsem pa dobre volje. Letos so v planinskem krožku sodelovali: Živa Strmčnik Muhič, Urh Strmčnik Muhič, Gal Marko, Žiga Zavernik, Aneja Zavernik, Neža Golob, Matevž Markoli, Maruša Žibek, Maša Žibek, Alja Družovec, Aneja Družovec, Anuška Fluher, Lara Kaučič in Eva Kaučič. Z nami so hodili, nas spodbujali in nas vodili člani PD Lenart: Svetlana Bogojević, Sanja Peklar, Marjetka Breznik in Žiga Strmšek.

Maja Trafela Lubej



BRALNA ZNAČKA V ŠOLSKEM LETU 2016/2017

Bralna značka, ki je najštevilčnejša interesna dejavnost po vsej Sloveniji in v našem zamejstvu, ima pomembno mesto tudi na naši šoli. Zavedamo se plemenitega poslanstva gibanja, ki sta ga pred več kot petinpetdesetimi leti osnovala pisatelj Leopold Suhodolčan in profesor Stanko Kotnik. S spodbujanjem prostovoljnega branja in pogovora o prebranem želimo mentorji mladim privzgojiti ljubezen do knjig. Bralno leto začnemo 17. septembra, ko poteka na naši šoli bralni maraton. Učenci z veseljem prihajajo v šolsko knjižnico, preberejo kratek odlomek iz knjige in prisluhnejo sošolcem. Vsi bralci so nagrajeni s knjižnimi znamenji, izžrebani predstavniki razredov pa dobijo v spomin knjižno nagrado. Bralno leto zaključimo z obiskom mladinskega pisatelja, pisateljice. Vsak učenec, ki osvoji bralno značko, prejme priznanje, v določenih razredih tudi mapo. Učenci, ki osvojijo bralno značko vseh devet let, postanejo zlati bralci. Društvo Bralna značka Slovenije jih ob tej priložnosti nagradi s posebnim spominskim priznanjem in knjižnim darilom. Zaključek letošnje bralne značke je za nami. Letos nas je obiskal psiholog Darko Hederih, ki v svojem prostem času sestavlja imenitne kvize. V sredo, 7. junija, je izvedel kar tri: za najmlajše, 4. in 5. razred ter za največje. Naši bralci so ga navdušili s svojim znanjem o knjižnih junakih, pisateljih in prebranih knjigah. Lepo je bilo slišati pohvalne besede! Po nekajletnem premoru imamo spet generacijo šestošolcev, ki so prav vsi osvojili bralno značko. Seveda se to ni zgodilo kar tako. Za tem podvigom, ki si zasluži priznanje in posnemanje, je trud razredničark, ki sta ob podpori staršev vztrajali pri spodbujanju učencev od septembra naprej. Spoštovani kolegici Simona in Tatjana, hvala.

In naši **ZLATI BRALCI**? Imamo jih trinajst (13). **Zala Breznik, Anja Donik, Lara Ivančič, Špela Kovačič, Miha Krajnc, Zarja Mori, Enej Peklar, Peter Rojs, Zala Šalamun, Hana Vauda Lorenčič, Ajda Weingerl, Matija Zavasnik in Jana Zorko**, hvala vam za vaših 260 razmišljanj, ki ste jih delili z menoj. Naj vam bo knjiga Od genov do zvezd v spomin in navdih.

Karolina Divjak



SODELOVANJE NAŠE EKO ŠOLE NA SEJMU ALTERMED V CELJU

Že tradicionalno se vsako leto udeležujemo sejma Altermed v Celju, prepoznavnem po tradiciji, promociji in novostih s področja zdravja in alternative. Na letošnjem že 13. sejmu smo bili v nedeljo, 12. 3. 2017. Geslo naše letošnje predstavitev je bilo »Vzemimo in cenimo, kar je z našega koščka zemlje«, namen pa predstaviti se širšemu občinstvu, a hkrati poskrbeti za promocijo zdravja in zdravega načina prehranjevanja na šoli tudi drugim. V letošnjem letu se je tematika predstavitev nanašala na zdravo prehranjevanje in zdrav zajtrk. Skupaj s koordinatorjema so se sejma udeležile še tri učenke 7. razreda, Kiara Katan, Lara Žnuderl in Tia Neuvirt. Za ureditev razstavnega prostora so prispevali svoje izdelke učenci likovnega krožka in učenci oddelkov ONIS in PPVI.



Na sejmu smo mimoidočim obiskovalcem sejma ponujali tri, v šoli narejene, zelo okusne ter zdrave namaze, in sicer skutinega z zelišči, liptovski in domači ocvirkov namaz s čebulo ter tradicionalni domači jedi cvirkovco in koruzno pogačo, po katerih so obiskovalci sejma izredno radi posegali in sta nam proti koncu popoldneva tudi pošla, kar dokazuje, da sta bila več kot odlična, za kar gre zahvala tudi našim kuharicam. Učenke Kiara, Lara in Tia so se izkazale kot odlične gostiteljice in dobro poskrbele za prepoznavnost ter promocijo naše EKO šole. Letošnja udeležba nam je še prav v poseben ponos in potrditev našega vloženega truda, saj smo prejeli **ZLATO priznanje za razstavni prostor in izvedbo**. Med obiskovalci je veliko tistih, ki jim tako zdrava prehrana kot način zdravega življenja veliko pomenita. Tako je izmenjava izkušenj, praktičnih nasvetov ter mnenj ob pogovorih nam in njim izredno dobrodošla za nadaljnje delo ter uporabo pri praktičnem delu.

Tatjana Kraner, koordinatorica EKO šole

INTERNETNO BRALNO TEKMOVANJE - BOOKWORMS

Zlato priznanje prejmejo:

Hana Vauda Lorenčič, Zala Šalamun, Zala Koler, Zala Breznik, Lara Ivančič, Martin Tirš, Tilen Štuhec, Jan Kostanjšek, Matija Zavasnik, Peter Rojs, Mark Kaiser, Špela Kovačič, Tjaša Rojko, Zarja Mori, Miha Krajnc, Jan Rozin, Jana Zorko (vsi 9. r).

Marjetka Malek Toplak

Lana Žvajker, Elisa Potrč, Kaja Rajter, Ana Breznik (vsi 7. a).

Simona Peserl Vezovnik

Kiara Katan (7. b).

Maja Trafela Lubej

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Prejemniki **zlatih priznanj** so:

5. a: Žiga Zavernik, Lara Kovačič, Tamara Babič, Ela Košmerl, Lara Kaučič, Nika Feiertag.

5. b: Jurij Petek, Anja Jemenšek, Nina Čeh, Eva Čeh, Katarina Dajčman.

6. a: Petra Zadravec, Luka Kranjc, Hana Šalamun.

7. a: Ana Breznik, Anja Ketiš Radič, Jurij Šuman.

7. č: Marcel Murko.

9. b: Maša Čuček Bezjak.

Simona Peserl Vezovnik

4. a: Eva Majer, Anej Špindler.

4. b: Eva Grajfoner, Živa Jemenšek, Anej Horvat, Maj Tušek.

7. b: Timoteja Kramberger, Lara Žnuderl, Kiara Katan.

8. a: Gala Župec, Lara Štraus.

8. b: Matjaž Župec, Maša Harl, Martin Zadravec, Zarja Mlakar.

Maja Trafela Lubej

9. a: Lara Ivančič, Ajda Weingerl, Zarja Mori, Martin Tirš, Jana Zorko, Zala Breznik, Jan Kostanjšek, Mark Kaiser, Miha Krajnc, Tilen Štuhec, Tjaša Rojko.

9. b: Špela Kovačič, Hana Vauda Lorenčič, Matija Zavasnik, Zala Šalamun, Jan Rozin, Zala Koler.

Marjetka Malek Toplak

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI LESEPREIS

Zlato priznanje prejmejo: Jan Rozin, Hana Vauda Lorenčič (oba 9. b); Laura Župec, Lara Štraus (obe 8. a), Luka Šket, Istref Jefkaj (oba 8. b), Elisa Potrč, Anja Ketiš Radič (obe 7. a), Lara Žnuderl (7. b), Hana Šalamun, Petra Zadravec, Neža Golob (vse 6. a), Nina Rakuša (4. a) in Eva Grajfoner (4. b).

Marjetka Malek Toplak

INTERNETNO BRALNO TEKMOVANJE - BÜCHERWURM

Zlato priznanje prejmejo: Hana Vauda Lorenčič, Jan Rozin, Zala Koler, Zala Šalamun (vsi 9. b), Jan Kostanjšek (9. a), Martin Zadravec, Maja Muršec, Lana Zarič, Luka Šket, Istref Jefkaj (vsi 8. b), Gala Župec, Neva Mihelak (obe 8. a)

Marjetka Malek Toplak

OŠ LENART - PONOVO NAJBOLJŠA ŠPORTNA ŠOLA SLOVENSКИH GORIC

Tudi v preteklem letu so športniki iz Slovenskih goric v različnih športnih panogah dosegali številne vrhunske rezultate. Ti so se v svojih tekmovanjih nemalokrat zavihteli tudi med najboljše v državi in širše. Prav tem se želi občina vsako leto zahvaliti na prav poseben način. Tako so se v uredništvu Ovtarjevih novic v sodelovanju z Radiem Slovenske gorice in Športno zvezo Lenart tokrat že tretjič odločili izpeljati akcijo Športnik leta Slovenskih goric. Za častni naziv športnika oz. športnice leta so se potegovali športniki in klubi iz občin UE Lenart. Podelitev naziva športnika leta Slovenskih goric 2016 je bila v petek, 17. marca 2017, v kulturnem domu Sveta Trojica v Slovenskih goricah. Na prireditvi je bilo videti tudi veliko mentorjev in učencev iz naše šole. Razlogov zato je bilo kar nekaj, najbolj pa smo na šoli ponosni na ponovno, že tretje prejetje **pokala za najbolj športno šolo**. OŠ Lenart sodeluje v vseh šolskih športnih tekmovanjih na med-občinski ravni. Seštevek točk nam je tudi letos prinesel skupno prvo mesto.

Še nekaj podatkov s podelitve: Najboljši športnik leta je postal naš bivši učenec Žan Majer, najboljša športnica pa nogometašica Tanja Vrabel. Najbolj perspektivni športnik je postal Sven Hojs, prav tako naš bivši učenec, najbolj perspektivna športnica pa Sara Rojs. Najbolj perspektivna ekipa je KMN Slovenske Gorice U-15, najboljša ekipa preteklega leta pa je ekipa NK Lenart. Priznanje za življenjsko delo je prejel Janko Haložan.

Ema Jelatancev

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA V ŠOL. LETU 2016/2017

Tudi letos so se naši učenci udeležili številnih šolskih športnih tekmovanj in bili bolj ali manj uspešni. Za vse sodelujoče je pomembno, da so zgledni učenci, se trudijo, vztrajajo in dajo vse od sebe.

Rezultati medobčinskih tekmovanj: V **košarki** so starejše deklice dosegle 2. mesto, starejši dečki pa **1. mesto**. V **odbojki** smo v vseh starostnih skupinah dosegli **1. mesto** (ml. deklice, ml. dečki, st. deklice, st. dečki). V **nogometu** pa so ml. deklice zasedle 5. mesto, ml. dečki **1. mesto**, st. deklice 5. mesto in st. dečki 4. mesto. Tekmovali smo tudi v **namiznem tenisu** in dosegli **1. mesto** ter v **krosu**, kjer smo prav tako zasedli **1. mesto**. V velikem nogometu smo bili na 3. mestu, na tekmovanju **odbojke na mivki** pa spet **1. mesto**.

Sodelovali smo tudi na področnem prvenstvu v atletiki: **Neja Bračič**, met vortexa - **1. mesto**, Urban Bračič, tek na 1000m - 5. mesto, Špela Kovačič, tek na 1000m - 5. mesto, Marko Čuček Bezjak, tek na 300m - 4. mesto, Eva Breznik, skok v višino - 7. mesto, Maja Kos, skok v višino - 10. mesto.

Tudi učenci ONIS-a so sodelovali na področnem prvenstvu v atletiki ONIS: **Marcel Murko**, tek na 1000m - **1. mesto**, **Staš Šipek**, skok v daljino - **1. mesto** in tek na 1000m - **2. mesto**.

Učenci ONIS –a so se tudi letos udeležili področnega prvenstva v nogometu. Sodelovale so štiri ekipe iz Maribora, Ptuja, Slov. Bistrice in Lenarta. Naši učenci so se borili častno in zasedli tretje mesto.



Gregor Zorko

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL

Tudi letos so se na državno plesno tekmovanje uvrstili Neja Bračič in Hana Vauda Lorenčič v posameznih plesih ter trije plesni pari. Eva Breznik in Hana Vauda Lorenčič sta dosegli peto mesto v državi, prav tako uspešna pa sta bila še para Zala Koler in Maša Čuček Bezjak ter Zala Šalamun in Špela Kovačič. Tekmovanje je bilo v Polhovem Gradcu, kjer so se zbrali najboljši plesalci osnovnih šol, za najboljšega v državi se je potegovalo kar 170 učencev in učenk. Neja je v močni konkurenci kot druga na področnem tekmovanju res prehitro izpadla iz tekmovanja, vendar je na plesnih tekmovanjih pač tako, drugo leto plešemo znova!

Na področnem tekmovanju, kjer tekmujejo tudi učenke B kategorije, sta Hana Šalamun in Nika Strelec zasedli odlično drugo mesto. Plesali sta latinsko- ameriške plese, in sicer sambo, ča ča ča in roknerol.

Emja Jelatancev

TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Šolsko tekmovanje iz *znanja kemije* je letos potekalo v ponedeljek, 16. januarja 2017. Mladi kemiki iz 8. in 9. razredov so reševali naloge za bronasto Preglovo priznanje. Dosegli so ga naslednji učenci: Martin Zadravec, Hana Vinter, Maja Muršec, Matjaž Župec (vsi 8. b), Laura Župec (8. a), Ajda Weingerl, Zala Breznik, Lara Ivančič (vse 9. a) in Zala Koler (9. b).

V soboto, 1. aprila 2017, je na OŠ Borcev za severno mejo v Mariboru potekalo že 51. državno tekmovanje iz znanja kemije. Udeležili so se ga Martin Zadravec in Hana Vinter iz 8. b ter Ajda Weingerl in Zala Breznik iz 9. a razreda. **Srebrno Preglovo priznanje** pa sta dosegla **Martin Zadravec** in **Ajda Weingerl**. Vsem iskrene čestitke!

Janja Kojc

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

Iz leta v leto več ljudi oboleva za sladkorno boleznijo, ki je velikokrat posledica nezdravega življenjskega sloga: nezdrava prehrana, premalo gibanja, veliko stresa ... Zato se lahko mladi seznanijo in dodobra poučijo o nevarnostih diabetesa in preventivi pred to nevarno boleznijo na pripravah in tekmovanjih, ki se jih udeležijo. Letos se je tekmovanja na naši šoli udeležilo 27 učenk in učencev iz 8. in 9. razredov.

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegli: Zala Breznik, Ajda Weingerl, Lara Ivančič, Jana Zorko, Enej Peklar (vsi 9. a), Zala Šalamun, Domen Sirk, Hana Vauda-Lorenčič, Maša Čuček Bezjak, Špela Kovačič, Zala Koler, Matija Zavasnik (vsi 9. b), Neja Dreu, Maša Harl (obe 8. b), Lara Štraus, Lea Kramberger in Laura Župec (vse 8. a).

Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni je letos potekalo v Lendavi. Udeležile so se ga tri učenke in dokazale, da imajo odlično znanje o diabetesu, saj so dosegle: **Ajda Weingerl in Zala Breznik srebrno priznanje, Zala Šalamun pa zlato priznanje.** Čestitam vsem!

Janja Kojc

TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA OD 1. DO 7. RAZREDA - KRESNIČKA

Letos je na naši šoli drugič potekalo tekmovanje v znanju naravoslovja za učence od prvega do sedmega razreda. Tekmovanje je na šolski ravni in poteka pod okriljem Društva astronomov, matematikov in fizikov Slovenije. Mentorice učencev so bile učiteljice razredničarke od 1. do 5. razreda ter učiteljica naravoslovja v 6. in 7. razredu.

Bronasto priznanje Kresnička so dosegli naslednji učenci:

1. razred (Alenka Jenuš in Darinka Kolarič): Kiara Fluher, Maik Ferk Keršič, Alen Jelen, Zala Verbošt, Zara Vezovnik, Nande Zemljič, Timotej Berger, Nik Lovše, Luka Vukičević.
2. razred (Irena Čuček in Marjetka Šenekar): Saša Vuković, Vesna Peklar, Liza Fekonja, Špela Orsagović, Nika Lukavečki, Niko Kurbus, Tai Muršec, Gal Šuman Nikl, Miha Žnuderl, Evian Pal.
3. razred (Andreja Habjanič, Barbara Domanjko): Tija Lovše, Andraž Petek, Anej Rošker, Gal Verbošt, Nika Vezovnik.
4. razred (Breda Špindler in Brankica Keser): Marcel Čučko Grajner, Rok Babič, Živa Jemenšek.
5. razred (Mija Peserl in Rebeka Peršak): Jurij Petek, Žiga Žižek, Luka Mlakar, Ela Košmerl, Katarina Dajčman.
6. razred (Janja Kojc): David Gergič Štravs, Petra Zadravec, Matevž Markoli.
7. razred (Janja Kojc): Lara Žnuderl, Elisa Potrč, Vita Šebart, Urška Glinšek, Kaja Rajter, Inja Majcenovič.

Vsem iskrene čestitke. Sodelujočim učiteljicam – mentoricam – hvala za sodelovanje.

Janja Kojc, vodja tekmovanja

TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

Bronasto priznanje so dosegli: Martin Zadravec (8. b), Matija Zavasnik, Zala Šalamun, Špela Kovačič, Hana Vauda Lorenčič (vsi 9. b), Zala Breznik in Ajda Weingerl (obe 9. a).

Na državno tekmovanje se je uvrstilo pet učencev, štirje so dosegli **srebrno priznanje: Martin Zadravec (8. b), Zala Breznik, Ajda Weingerl (9. a) in Hana Vauda Lorenčič (9. b).**

Natalija Črvek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠKEGA JEZIKA – 9. RAZRED

Bronasto priznanje prejmejo: Enej Boštjan Peklar, Jan Kostanjšek, Jan Rozin, Miha Krajnc, Tjaša Rojko, Peter Rojs, Zala Breznik, Tilen Štuhec, Mark Kaiser, Zarja Mori, Martin Tirš, Ajda Weingerl, Jana Zorko, Zala Koler, Špela Kovačič, Hana Vauda Lorenčič.

Na regijskem tekmovanju so učenci morali pokazati svoje znanje o knjižni predlogi The Absolutely True Diary of a Part-Time Indian (Sherman Alexie). **Srebrno priznanje** je osvojil **Jan Kostanjšek** (osvojeno 2. mesto na RT), ki se je udeležil tudi državnega tekmovanja, kjer je osvojil zlato priznanje. Čestitam Janu Kostanjšku za zlato priznanje.

Marjetka Malek Toplak

TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA – 9. RAZRED

Bronasto priznanje prejmejo: Jan Rozin, Benjamin Hedl, Hasan Jefkaj.

Na državnem tekmovanju so učenci pokazali svoje znanje o knjižni predlogi *Der 7. Sonntag im August* (Sabine Ludwig). **Srebrno priznanje** sta na državnem tekmovanju osvojila **Jan Rozin** in **Hasan Jefkaj** (oba 9. b)

Marjetka Malek Toplak

CANKARJEVO TEKMOVANJE

*V srcu, če je ta pravo, je zmeraj prostora
za mnogo (tisoč in več) lepih stvari,
ki jih ljubiti mora
vse, kar živi.
(Tone Pavček)*

Posebno mesto v srcu imajo naši mladi bralci seveda za branje. Letos se je tekmovanja za Cankarjevo priznanje udeležilo kar 41 mladih bralcev (4. razred – 11 učencev, 5. razred – 7 učencev, 6. razred – 3 učenci, 7. razred – 3 učenci, 8. razred – 10 učencev, 9. razred – 7 učencev).

Bronasta priznanja so prejeli naslednji učenci: Živa Jemenšek, Maj Tušek, Aneja Družovec, Barbara Zorko (4. r), Jurij Petek, Ana Pšajd, Zarja Novak (5. r), Hana Šalamun (6. r), Elisa Potrč (7. r), Maja Muršec, Laura Župec, Neja Bračič, Maša Harl (8. r), Zala Šalamun, Hana Vauda Lorenčič, Špela Kovačič, Jana Zorko (9. r).

Regijsko tekmovanje je potekalo na OŠ Sladki Vrh. Udeležijo se ga lahko le učenci 8. in 9. razreda. Udeležile so se ga Maja Muršec, Laura Župec, Zala Šalamun in Hana Vauda Lorenčič. **Zala Šalamun** in **Hana Vauda Lorenčič** sta dosegli **srebrno Cankarjevo priznanje**. **Hana Vauda Lorenčič** pa se je udeležila tudi državnega tekmovanja, ki je potekalo na OŠ Dušana Flisa v Hočah. S svojim znanjem in trudom ji je uspelo doseči **zlato Cankarjevo priznanje**. Iskrene čestitke! Zahvala pa je namenjena vsem mentorjem, ki so učence spodbujali in pripravljali na tekmovanje.

Leonida Rokavec, vodja šolskega tekmovanja iz slovenščine

SREČANJE MLADIH TEHNIKOV - TEKMOVANJE IZ MODELARSTVA

Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije – ZOTKS že 41 let organizira tekmovanja mladih z različnih področij tehnike in raziskovalnih nalog. Učenci naše šole se redno udeležujejo modelarskih tekmovanj. Modelarji v zraku tekmujejo z jadralnimi in RV- letali, tremi različnimi vrstami raket, raketoplani ter ploščatimi in škatlastimi zmaji. Z avtomobili vozijo v cilj, z RV- avtomobili pa v spretnostno-hitrostni preizkušnji. Na vodi se pomerijo s čolni v čim boljšem zadevanju cilja - tarče, z modeli jadrnic in RV- čolni pa v spretnostni vožnji. Modeli, s katerimi se tekmuje, morajo biti izdelek tekmovalca, radijsko vodeni modeli pa so lahko kupljeni. Mladi se pomerijo v tem, kako spretno z njimi upravljajo. Vsak model pomeni strošek za mladega tehnika od nekaj evrov (zmaj), več deset evrov (čoln, avtomobil, raketa) ter sto in več evrov za radijsko vodeni model.

Razen denarja pa je za izdelavo vsakega modela potrebno veliko dobre volje in časa. Vztrajnost in natančnost sta najpomembnejša. Znani rek pravi »Kjer je volja, tam je pot.« In prav pri mnogih volje zmanjka. To se vidi v mnogih začetih modelih, ki niso nikoli dokončani. Velikokrat je izgovor, da ni časa, ki pa ga na drugi strani mnogo več potrošimo za nič koristnega. Zato mislim, da je zmagovalec v prvi vrsti vsak učenec, ki dokonča začetno delo. Vsi pridemo v delavnico zato, da bomo nekaj naredili. Udeležba na tekmovanju in morebitna medalja, za katero je vedno potrebno tudi nekaj športne sreče, sta v drugem planu.



Letos smo prvič tekmovali z modeli radijsko vodenih letal. Najlepša hvala g. Bojanu Gergiču, ki nam je pomagal na področnem in državnem tekmovanju. Prav tako se zahvaljujem g. Bojanu Žnuderlu, ki je bil z nami že četrto leto in je pomagal tekmovalcem pri vožnji s čolnom v cilj. Državno tekmovanje je bilo kot vedno prvo soboto v juniju. Dobili smo se na Notranjskem, in sicer v Cerknici. O največjem slovenskem jezeru ni bilo sledu, kako so pa na rezultate tekmovanja vplivale čarovnice s Slivnice, pa ima vsak svoje mnenje.

Ob zaključku tekmovanja so najboljši trije v vsaki panogi prejeli medaljo ustreznega leska, skromno darilo, prvaki pa še vabilo na eno od ZOTKINIH poletnih šol. Vsi dobitniki medalj in njihovi mentorji so bili povabljeni na zaključno prireditev ZOTKINI TALENTI, ki je bila v soboto, 10. junija, v Cankarjevem domu. Tu je potekala slovesna razglasitev rezultatov vseh državnih tekmovanj, ki jih organizira ZOTKS.

Lepe počitnice, v katerih boste nabrali dovolj idej in volje do dela za naslednje šolsko leto.

Učenec	Tekmovalna panoga	Uvrstitev na regijskem tekm.	Uvrstitev na državnem tekm.
Tilen Štuhec	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	3.	6.
Lara Žnuderl	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	1.	4.
Rok Nemeš	RV-letalo	3.	3.
David Gergič Štravs	RV-letalo	1.	1.
Aljaž Peklar	Ploščati zmaji		4.
Urh Strmčnik Muhič	Ploščati zmaji		3.
Marcel Čučko Grajner	Ploščati zmaji		5.
Jakob Sedonja	Škatlasti zmaji		1.

Daniel Divjak

TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU FIZIKE ZA STEFANOVO PRIZNANJE

Tekmovanje iz fizike poteka na treh nivojih. Tretjina najboljših na šolskem tekmovanju prejme bronasto priznanje. Na področnem tekmovanju ima vsaka šola pravico do enega tekmovalca v vsaki skupini. Vsi ostali se tja uvrstijo glede na doseženo število točk v primerjavi z drugimi v regiji. Letos se je na regijsko tekmovanje v vsaki tekmovalni skupini uvrstilo približno 50 tekmovalcev in je potekalo na OŠ Lovrenc na Pohorju. Šola je lepo urejena in kraj s čudovitim razgledom in prijaznimi ljudmi, vožnja do tja pa naporna. Res pa je, da je enkrat treba tudi do najbolj oddaljenih. Veliko mentorjev in številni učenci so bili tam prvič. Na področnih tekmovanjih, ki so bila letos na 17-ih različnih šolah po Sloveniji, se izbere 150 najboljših fizikov, ki se udeležijo državnega tekmovanja.

Naši učenci so bili letos ponovno zelo uspešni, saj se jih je kar 5 uvrstilo na zaključno tekmovanje. Takšen rezultat vsako leto v Sloveniji doseže le nekaj šol. V zadnji 5-ih letih so se učenci OŠ Lenart že tretjič uvrstili med šole z največ udeleženci državnega tekmovanja, kar potrjuje, da stalno dobro delamo in rezultat ni slučajen. V biltnu državnega tekmovanja je objavljena naša fotografija.

Ker so me posamezniki obvestili, da poskušajo rešiti nalogo, ki jo zapišem v glasilo, sem se tudi letos odločil zanjo. Ni tipično fizikalna, lahko bi bila tudi na tekmovanju iz logike ali matematike. Lansko leto so jo na šolskem tekmovanju reševali devetošolci in jim ni delala težav.

V starem Močnikovem učbeniku posebne in obče aritmetike najdemo to nalogo: Iz A v B gre sel, ki prehodi po 12 milj na dan; en dan pozneje se pošlje iz A za njim drug sel; po koliko milj mora ta na dan prehoditi, da dohiti prvega v 4 dneh? (Drugi sel hodi 4 dni.)

(A) 9 milj.

(B) 10 milj.

(C) 15 milj.

(D) 16 milj.

Učenec		Bronasto priznanje	Izbran na področno tekmovanje	Izbran na državno tekmovanje	Priznanje
Zala Breznik	9.	X	X	X	srebrno državno
Jan Kostanjšek	9.	X	X	X	
Ajda Weingerl	9.	X	X	X	
Hana Vauda L.	9.	X	X		srebrno področno
Jana Zorko	9.	X	X		
Peter Rojs	9.	X	X		
Matija Zavasnik	9.	X	X		
Martin Zadravec	8.	X	X	X	zlato priznanje
Matjaž Župec	8.	X	X	X	srebrno državno
Maja Muršec	8.	X	X		srebrno področno
Aljaž Kovačič	8.	X			

V upanju, da boste ponujeni oreh strli, iskrene čestitke vsem fizikom in lepe počitnice.

Daniel Divjak



TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNALNIŠTVA

Bober

Šolsko tekmovanje je potekalo 9. 11. 2011, tekmovalo pa je 48 učencev 7., 8. in 9. razreda. 8 učencev je doseglo bronasto priznanje: Tine Jemenšek, Kaja Rajter, Jurij Šuman (vsi 7. razred), Martin Zadravec (8. razred), Zala Breznik, Zala Koler, Špela Kovačič, Ajda Weingerl (vsi 9. razred). Na državno tekmovanje, ki je letos potekalo na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko v Mariboru, se je uvrstila **Kaja Rajter** in **prejela zlato priznanje**.

Iskrene čestitke vsem.

Mentor: Srečko Kebrič



TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Letošnjega šolskega tekmovanja iz znanja zgodovine na temo »100 let prve svetovne vojne in soškega bojišča – Slovenci in prva svetovna vojna« se je udeležilo 25 učencev naše šole. Šolsko tekmovanje je bilo 1. decembra 2016. Najboljše rezultate so dosegli **Mark Kaiser, Jan Kostanjšek, Neža Ožinger, Matjaž Župec, Martin Zadravec, Ajda Weigerl**, Lara Ivančič, Špela Kovačič, Maja Muršec, Jana Zorko in Hana Vauda Lorenčič, ki so si priborili bronasta priznanja. Prvih šest zapisanih se je uvrstilo na regijski nivo, kjer je bilo tekmovanje 1. februarja 2017 na OŠ Rudolfa Maistra v Šentilju. Vsi naši učenci so se odrezali odlično in tam dosegli **srebrna regijska priznanja**, Mark, Jan in Neža pa so se med več kot 100 tekmujočimi osnovnošolci uvrstili med 10 najboljših, kar jih je peljalo na državno tekmovanje. Državno finale je bilo 18. marca 2017 na OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki. Udeležilo se ga je 153 najboljših poznavalcev zgodovine med slovenskimi osnovnošolci. Učenci naše OŠ so bili ponovno med najboljšimi - **Neža Ožinger** je osvojila **zlato priznanje**, le malce sreče je do enakega uspeha zmanjkalo **Marku** in **Janu**, ki sta tekmovanje zaključila s **srebrnima državnima priznanjema**. Čestitke!

Bernard Petek

USPEH OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA NA REGIJSKEM TEKMOVANJU

Kot že nekaj zadnjih let je bil tudi v tem šolskem letu naš otroški pevski zbor zelo uspešen. Ker smo bili na Območni reviji pevskih zborov ponovno uvrščeni na regijski in državni nivo, smo se začeli intenzivno pripravljati na regijsko tekmovanje, ki je bilo 27. maja v Pesnici pri Mariboru. Pripeli smo si kar tri priznanja: **zlato priznanje z odliko**, priznanje za najboljšo izvedbo sodobne slovenske skladbe in priznanje zborovodji za najboljšo izbiro programa za otroški pevski zbor. S tem smo si ponovno priborili direktno vstopnico za državno tekmovanje, ki bo naslednje leto v Zagorju ob Savi. Na dosežene rezultate smo zelo ponosni! Čestitke vsem pevcem!

Marina Zimič

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE

Na naši šoli smo 12. aprila 2017 gostili državno tekmovanje iz znanja Vesele šole za VTE 19. Tekmovanja se je udeležilo 32 tekmovalcev, ki so na šolskem tekmovanju pokazali dovolj znanja, da so se lahko udeležili državnega tekmovanja. Pred tekmovanjem smo tekmovalce in mentorje pozdravili v večnamenskem prostoru in jih razveselili s kratkim kulturnim programom: Nina in Eva Čeh, učenki 5. razreda sta zaigrali na kitaro, Alen Čaušević iz 9. razreda in Lara Žnuderl iz 7. razreda sta zaigrala prizor iz Županove Micke, Kiara Katan, učenka 7. razreda, pa je za konec zapela pesem Mlade oči. Po tekmovanju smo tekmovalce in mentorje pogostili z malico, ob pomoči sponzorjev pa smo vse obdarili z majhnimi darili.

Mentorice VŠ na OŠ Lenart



VESELA ŠOLA (4. – 6. RAZRED)

Bronasta priznanja so dosegli: Izak Lorenc (4. a), Maša Žibek (4. a), Živa Jemenšek (4. b), Julija Tompa (4. b), Žiga Žižek (5. b), Vito Ivančič (5. b), Matevž Markoli, Neža Golob (6. a).

Vsi učenci, ki so se uvrstili na državno tekmovanje, so dosegli **srebrno priznanje**: **Maj Tušek** (4. b), **Jurij Petek** (5. b) **Petra Zdravec**, **Hana Šalamun** (obe 6. a) in **David Gergič Štravs** (6. b).

Iskrene čestitke!

Simona Peserl Vezovnik

PLUS VESELA ŠOLA

To interesno dejavnost je v letošnjem šolskem letu bolj ali manj redno obiskovalo 12 učencev od 7. do 9. razreda. Letošnje teme smo temeljito predelali in se naučili veliko novega o bogastvu, pisatelju Roaldu Dahlu, o hokuspokusu v laboratoriju, spominu, sladkorju, mesojedkah in orhidejah, za piko na i pa še o sežganem pismu in prelomnem času reformacije. Tekmovali smo dvostopenjsko. Šolsko tekmovanje je bilo v sredo, 8. marca. Udeležilo se ga je 10 tekmovalcev. Trije veselošolci (Sergej Fekonja, 7. b, Lara Štraus in Gala Župec (obe 8. a)) so dosegli bronasto priznanje, 7 preostalih pa je doseglo dovolj točk za udeležbo na državnem tekmovanju. Organizator letošnjega državnega tekmovanja za 19. VTE je bila naša šola. 12. aprila se je pri nas zbralo 32 tekmovalcev. Naši veselošolci so se odlično pripravili. 6 jih je doseglo **srebrno priznanje** (**Ana Breznik**, **Inja Majcenovič**, **Elisa Potrč**, **Kaja Rajter** (vse 7. a), **Tine Jemenšek**, 7. b, in **Jan Kostanjšek**, 9. a), **Jurij Šuman** iz 7. a pa z doseženimi 39 točkami **zlato priznanje** oz. poimenovanje **veselošolski prvak**.

Iskrene čestitke vsem; upam, da naslednje leto spet na svidenje v galaksiji znanja.

Janu, ki je vsa leta zaresne šole ostajal zvest Veseli šoli, pa HVALA za vse visoke uvrstitve, tudi veselošolski prvak je ena izmed njih, in pozitiven odnos do dela tudi pri interesni dejavnosti. Srečno!

Karolina Divjak

TEKMOVANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU

Šolsko tekmovanje za bronasto Vegovo priznanje in priznanje Kenguru smo izvedli 16. 03. 2017. Učenci so tekmovali v vseh razredih in oddelkih na predmetni in razredni stopnji. Tekmovanje je potekalo brez težav. Udeležba učencev je številčno podobna kot v prejšnjih letih. V 1. razredu so učenci osvojili 16 priznanj, v 2. r 14 priznanj, v 3. r 16 in v 4. r 9 priznanj. V 5. razredu so učenci osvojili 8 bronastih Vegovih priznanj, v 6. r 2 priznanji, v 7. r 4 priznanja, v 8. r. 5 priznanj in v 9. r. 5 bronastih priznanj. Državno tekmovanje za zlato Vegovo priznanje je bilo izvedeno 22. 04. 2017 na OŠ Kamnica pri Mariboru. V letošnjem šolskem letu so učenci tekmovali samo na šolskem in državnem tekmovanju. Na šolskem tekmovanju učenci osvojijo bronasto priznanje, na državnem pa srebrno in zlato priznanje. Tekmovali so učenci, 5., 6., 7., 8. in 9. razreda, ki so dosegli kriterije za uvrstitev na državno tekmovanje. **Srebrno priznanje** so dosegli naslednji učenci: **Lara Kaučič** (5. a), **Petra Zadravec** (6. a), **Elisa Potrč**, **Kaja Rajter** (obe 7. a), **Martin Zadravec** (8. b) in **Ajda Weingerl** (9. b). Učenka **Ajda Weingerl** je prejemnica **DIAMANTNEGA PRIZNANJA** za udeležbo in prejeta priznanja v vseh devetih letih šolanja.

Strokovni aktiv učiteljev matematike OŠ Lenart

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Šolsko tekmovanje smo izvedli 29. 09. 2016. Učenci so tekmovali od 5. do 9. razreda, saj smo v tem šolskem letu organizirali tekmovanje tudi v drugi triadi.

Bronasta priznanja so prejeli: Damijan Veršič, Zarja Novak, Katarina Dajčman, Tomaž Trajbar, Tamara Babič in Jurij Petek (5. razred), Petra Zadravec, David Gergič Štravs in Hana Šalamun (6. razred), Kaja Rajter, Jurij Šuman, Inja Majcenovič in Lara Žnuderl (7. razred), Martin Zadravec in Neva Mihelak (8. razred), Jan Kostanjšek, Zala Šalamun, Ajda Weingerl in Jana Zorko (9. razred). Državno tekmovanje je bilo izvedeno 22. 10. 2016 na OŠ Borce v severno mejo v Mariboru. Udeležili so se ga Martin Zadravec, Jan Kostanjšek, Kaja Rajter in Zala Šalamun.

Srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz logike je osvojil **Jan Kostanjšek**, **zlato** pa **Kaja Rajter** in **Martin Zadravec**.

Anica Zarnec

FOLKLORNA DEJAVNOST

V šolskem letu 2016/17 je folklorni krožek obiskovalo 34 učencev od 1. do 4. razreda. Učenci so bili razdeljeni v dve skupini. Prva skupina od 1. do 2. razreda in druga skupina od 3. do 4. razreda. Vsaka skupina je imela dejavnost enkrat tedensko – prva skupina ob torkih, druga skupina ob sredah v telovadnici. Naučili smo se nove plese, peli ljudske pesmi, se igrali otroške igre in izštevance. Pripravili smo 3 splete za nastope z naslovi: Idemo v Pomurje (3. in 4. razred), Psiček nima repa več (1., 2., 3., 4. razred) in Tečna muha (3. in 4. razred).



S spleti smo nastopili na šolski prireditvi ob dnevu samostojnosti in enotnosti v večnamenskem prostoru OŠ Lenart - Idemo v Pomurje (3. in 4. razred); na reviji folklornih skupin v Sv. Trojici – Psiček nima repa več (1., 2., 3., 4. razred); na mednarodnem festivalu otroških folklornih skupin v sosednji Hrvaški (Donja Voća) – Tečna muha (3. in 4. razred); na zaključni predstavitvi za starše otroške folklorne skupine iz vrtca Lenart (Psiček nima repa več in Tečna muha) in na šolski zaključni prireditvi v šolski telovadnici – Tečna muha (1., 2., 3., 4. razred).

Učenci radi obiskujejo folkloro, kjer plešejo, se igrajo, pojejo in spoznavajo ljudsko izročilo svojih babic in dedkov. Zelo radi nastopajo in se pokažejo svojim sošolcem, prijateljem, staršem, pa tudi širši publiki.

Vesna Rošker (in Kristina Petovar).

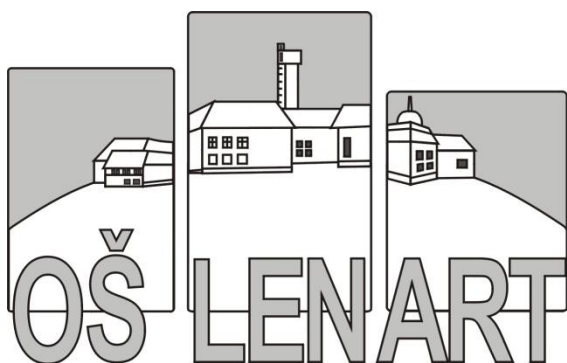
KRIŽANKA

[illegible]

1. Je stvar, s katero si brišemo nos.
2. Je zabojnik za smeti rumene barve, a ni za plastiko.
3. Je stvar in škoduje pljučem.
4. Je zabojnik za smeti rumene barve.
5. Je sladko, ni ne čokolada in ne bonbon, lahko pa jih spečemo.
6. Je zabojnik za smeti črne barve.
7. Je zabojnik za smeti rjave barve.
8. So vrečke, vendar ne iz papirja.
9. Je zabojnik za smeti rdeče barve.
10. Je kovina, iz katere je zgrajen stolp na Zavrhu.
11. Začne se s črko a, je srebrne barve in je vrsta kovine.
12. So odpadki, ki ne spadajo v navadne zabojnike za smeti.

Anej Horvat, 4. b





Blazno razno

Glasilo OŠ Lenart

2. številka

Šolsko leto 2016/2017

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Likovni prispevki:
Andreja Štancer

Slika na naslovnici:
Utrinek z vate

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Naklada: 480 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

